

Королева Європи
з України вразила
не тільки швидкістю,
а й шляхетністю

с. 11 »

ЦІКАВА Газета на вихідні

23 серпня 2018 року №34 (38) Ціна 4 грн

● «НАШІ ЛЮДИ В ГОЛЛІВУДІ»

Фото NHL.com.

На заклик «Подаруйте печінку!» відгукнулось дві тисячі донорів

Євген Мельник, канадський підприємець українського походження і власник відомого хокейного клубу «Оttawa Сенаторс», мав настільки велику повагу перед уболівальниками, що, коли йому знадобилась термінова пересадка цього органа, допомогти йому зголосилось стільки людей! Але, як кажуть, від любові до ненависті...

Василь УЛІЦЬКИЙ

МІЛЯРДЕР БЕЗ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Євген, або Женя, як його кличуть рідні, або Юджин (так його називають в офіційних документах), — син емігрантів із Буковини, які прибули до Канади після Другої світової війни. Зараз йому 59 років, він мільярдер, входить до сотні найбагатших канадських.

Таке чудо можливе — син простих українських емігрантів став за океаном знатним багачем. Як? «Треба бути суперпрацьовитим, надзвичайно зубатим, наймати на роботу тільки професіоналів», — так завжди на це запитання відповідає Євген Мельник. І додає: «А головне — не боятись ризикувати і помилатись.

“
Головне —
не боятись
ризикувати
і помилатись.

Фото style.rbc.ua.

Закінчення на с. 6 »

● АртБАРИКАДА

Ахтем СЕІТАБЛАЄВ:
«Якби я справді знав
про окупацію Криму,
то агітував би земляків
учитися воювати»

с. 3 »

● ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

У них замість
романтичної вечери
при свічках були вогні
ворожих куль...

До п'ятого місяця вагітності
Андріана перебувала на фронті
пліч-о-пліч із коханим Максимом

с. 16 »

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

24 серпня о 18.00 усі українці виконають «Боже великий, єдиний»

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

Ваша молитва має велику силу. Приєднуйтесь!

24 серпня у День Незалежності українці всього світу синхронно виконають «Боже великий, єдиний». Розпочнеться дійство у різних державах одночасно — згідно з часовими поясами. Україна долучиться до акції о 18-й годині

Молитва прозвучить водночас у 27 країнах: Україні, США, Австралії, Австрії, Аргентині, Бельгії, Данії, Великобританії, Греції, Естонії, Іспанії, Італії, Казахстані, Канаді, Латвії, Литві, Молдові, Німеччині, Нідерландах, Норвегії, Польщі, Португалії, Словаччині, Франції, Чехії, Швейцарії та Швеції.

«Українські громади є чи не у всіх країнах земної кулі. Таке масштабне і потужне виконання молитви власне зараз, відзначаючи 100-річчя УНР, про демонструє неймовірну єдність українців у цілому світі, їхню віру в Бога й Україну», — зазначають організатори дійства.

Участь у проекті в Україні бра-

Фото youtube.com.

тинуть церковні хори, професійні та аматорські колективи, студенти та всі охочі. Можна просто зібратись разом із друзями і о 18-й годині

заспівати. Уявіть: у цю хвилину молитву виконуватимуть тисячі українців на всіх континентах! Приєднуйтесь!

Втратив роботу, запив, убив жінку, напав на міську раду...

У Харкові поліція знайшла мертвого дружину чоловіка, який влаштував стрілянину біля мерії

У ніч на 20 серпня у центрі міста зчиналася перестрілка. Поліція ліквідувала чоловіка, який намагався вдерти у приміщення міськради Харкова. В ході стрілянини злочинець убив молодого патрульного, батька дворічної дитини, та важко поранив охоронця мерії.

Нападником виявився 47-річний Олександр Поярков. Згодом у приватному секторі міста правоохоронці знайшли мертвого його дружину. Кажуть, це теж справа його рук.

За словами начальника поліції Харківської області Олега Беха, підозрюваний Поярков займається ремонтом автотранспорту. 31 травня цього року його звільнили, після цього він впав у депресію та почав зловживати алкоголем. Зі слів свідків, його дружина казала, що у них почалися сварки, скандали. Вона стала вимагати розлучення.

Бех заявив також, що Поярков — колишній військовий. Є непідтверджена інформація, що він був снайпером. За місцем проживання чоловіка оперативники вилучили велику кількість зброї, патронів і верстат, на якому вона виготовлялась.

На жаль, в Україні все частіше глибоха депресія колишніх військових та доступні боєприпаси призводять до ось таких трагічних наслідків...

Миколаївчиною керує «Конан-варвар»

Голова місцевої обласної державної адміністрації Олексій Савченко (на фото) вразив своїм невіглаством, перепутавши історичних героїв із книжковими персонажами

Фото: Україна Молодша

Бородатий керманич цієї південної області відомий своїм накачаним тілом і тим, що робить багато помилок у текстах, був присутній на показі давньогрецької ритуальної реліквії, яку підняли з дна акваторії Кінбурнської коси у Чорному морі. Знайдену археологи презентували в Миколаївському краєзнавчому музеї. Але, послухавши «губернатора» під час презентації, науковці отримали не менший шок, ніж коли знайшли унікальну вазу. «Ця знахідка свідчить про те, що, може, Миколаїв ще раз доведе — це історичне місто. І взагалі те, що відбувалося у нас, це не просто з тих часів, коли був і Конан, про якого згадував Арнольд Шварценеггер, з нашим

Діким Садом, а ще й багато-багато того, що ми можемо показати світу. Сподівається, наступна знахідка, може, буде якимось таким склепом, в якому знаходилося Золоте Руно, а може, щось інше. Щоб це додало ще більше туристичної привабливості Миколаївській області», — нагородив Савченко. Нагадаємо, що Конан — персонаж книг американського письменника Роберта Говарда.

Одразу після презентації за паном головою закріпилось нове прізвисько — «Конан-варвар». А що? Тілом і бородою вийшов, коли говорить — заслухаєшся! Готова тобі туристична приваба! І не треба тих ваз грецьких...

● ПРЯМА МОВА

Олег ШАРП, оглядач, про те, чи потрібен Україні військовий парад 24 серпня:

Не перший рік ідуть битви з приводу необхідності параду. Давно зробив висновок: бісить він тих, кому пофіг, чия армія в їхній країні — своя чи чужа, у таких людей хата завжди скраю. Насправді парад — це демонстрація духу воїнів, слози гордості українців, даніна пам'яті загиблим і попередження ворогу. А ще — це святково, потужно та красivo — у нашему житті такі речі необхідні.

Якийсь американський «Вася» постарається: одразу 16 медсестер пішли у декрет!

Це сталося у госпіталі штату Аризона

У цікавому положенні, як виявилося, — майже 10% обслуговуючого персоналу відділення інтенсивної терапії. Велику кількість вагітних жінок уже почали помічати пацієнти. Медсестри навіть провели прес-конференцію з цього приводу. Вони жартували, що, можливо, «щось таке» є у місцевій воді. Найпершу дитину очікують у віресні, останню — у січні. А невдовзі навіть планують організувати спільне свято для майбутніх мам. Потім частину з них піде у декрет, який триває у США 12 тижнів.

Анекдот з цього приводу. У районному пологовому будинку одночасно народжують кілька жінок з цілого району і всі пишуть своїх дітей «по батькові» Васильович або Василівна.

— Як так? — питає лікар. — Ви ж з різних сіл, а батько один?

— Просто у Васі в ту ніч був велосипед! — відповідають йому.

Фото: bbc.com.

100 грамів туалетного паперу можна купити за... кілограм грошей

За прогнозами експертів, знецінення венесуельської валюти — болівару — сягне цього року мільйона відсотків!

Щоб показати, як гіперінфляція вплинула на життя у країні, фотограф Reuters Карлос Гарсія Роулінс сфотографував звичайні продукти та товари для дому. Поруч він поклав суму грошей, необхідну для їхнього придбання. На знімку ви можете побачити, за яку кількість готівки можна було придбати ще позаминуло г четверга рулон туалетного паперу, який коштував 2,6 млн боліварів.

Зраз ситуацію намагаються віправити — з понеділка у Венесуелі запроваджують нову валюту, яка має замінити знецінений в результаті гіперінфляції болівар. З банкнот знімнуть відразу п'ять нуляв.

Але, здається, не те вони міняють — треба «обнудити» не болівар, а президента Марудо, який зумів довести до зліднів одну з найбагатших на нафту країн світу. Люди — вони такі — можуть рай серед пустелі створити, а можуть — і пекло в нафтовому раю.

Ердоган вирішив увійти в історію через канал

Президент Туреччини заявив, що з'єднає Чорне та Мармурове моря

«Це найбільший проект в історії Туреччини, який має стратегічне значення для країни. Ми готові до його реалізації», — сказав Реджеп Тайіп Ердоган. Втілення цієї ідеї даста змогу розвантажити вузьку протоку Босфор. Довжина каналу становитиме 43 км, ширина — 150 м, а завершили будівництво передбачається в 2023 році, коли в Туреччині святкуватимуть сторіччя республіки.

Реджепа Тайпа Ердогана називають не президентом, а султаном, оскільки він зумів сконцентрувати у своїх руках всю владу. І тепер шукає, як її застосувати. Спробував вручну покерувати економікою, але одразу ж обвалилась турецька ліра. Пригрозив американцям відомстити за санкції, а тим — ні холодно, ні жарко. Нарешті додумався до чогось більш конструктивного — затягти будову стіліття.

От і добре — і турки зайняті, і сусідам спокійніше.

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Людмила Фоя — агент «Апрельська», повстанець «Перелесник»

Її долю відтворюють документи двох спецслужб, що займалися нею, — радянського НКВД та оунівської СБ. Колись ця біографія стане основою для кіноблокбастерів і бестселерів

Володимир В'ЯТРОВИЧ,
istpravda.com.ua

На початку 1942-го вісімнадцятирічна Людмила Фоя стає студенткою Київського медичного університету і тоді ж вступає до лав Організації українських націоналістів, керівником підпілля якої на теренах Центральної України був уродженець Тернопільщини Дмитро Мирон («Орлик»). Дівчина, на той час уже зв'язкова організації, зустрілася з ним у червні 1942-го. Дуже швидко Людмила зрозуміла, наскільки небезпечна участь у націоналістичному підпіллі: у липні під час спроби втечі гестапівці застrelili біля оперного театру в Києві Дмитра Мирона, а наступного року в німецькій тюрмі гине Олена Коляда, яка була безпосереднім керівником Людмили.

Проте дівчина зуміла не потрапити до рук нацистів, хоча для цього їй довелося залишити навчання в медінституті. Окрім функцій зв'язкової, Людмила бере участь у роботі пропагандистської референтури, навесні 1943 року організовує в Києві збір медикаментів для вояків Української повстанської армії. Улітку цього року приїжджає на волинські терени — очевидно, саме тоді підпільнниця вперше зустрілася з керівником Служби безпеки ОУН на Волині Миколою Козаком, котрому судилося відіграти вирішальну роль у її житті.

Тим часом наприкінці 1943-го фронт знову наближається до української столиці. Київ мав стати подарунком воїдю народів Сталіну до чергової річниці Жовтневої революції, тож під час його взяття не зважали на жодні жертви. «Визволене» місто ще омивали закривальні води Дніпра, коли тут розпочали свою активну роботу радянські каральні органи...

24 січня 1944 року чекісти заарештували Людмилу, висунувши звинувачення в антирадянській діяльності. Допити тривали кілька місяців. Зрештою в НКВД вирішили, що дівчина може стати корисною для них у завзятій боротьбі з підпіллям, що лише розгорялася на українських землях. У квітні 1944-го Людмила Фоя виходить на волю як агент «Апрельської».

Більш як двомісячне перебування в ув'язненні вона мала приховувати навіть від рідних — для цього її озбріли легендою про перебування в лікарні. Аби вона не луснула через зовнішній вигляд виснаженої допитами дівчини, перед виходом її кілька днів утримували на кухні внутрішньої тюрми НКВД.

Головним завданням «Апрельської» було налагодити зв'язок між легендованим (тобто створеним НКВД) підпіллям у Києві та справжньою мережею ОУН на Волині. Головним «режисером» операції став Сергій Карін-Даниленко, чекіст із неабияким досвідом створення пісевдовоповстанських груп в Україні ще з 1921 року.

... У травні 1945-го, коли світ гучно святкував перемогу над фашистами, Людмила Фоя розпочинає власну війну, при цьому вона олімпіяється по інший бік фронту від своїх товаришів. Ідучи на неї, дівчина очікувала смерть від рук колишніх побратимів.

Зв'язкова, яка зуміла перехитрити енкаведистів. Знімки з кримінальної справи.

— При від'їзді з Києва, — згадувала вона згодом про початок нового етапу операції, — дізналася, що мене очікує, і, незважаючи на інсінктивне, таке звичне для кожної істоти бажання вижити, я раділа, бо, можливо, уближчому майбутньому цьому всьому прийде

дити «керівника» київського «підпілля» Михайла Захаржевського на Волинь, аби ввести його в підпілля.

У випадку успіху її обіцяли продовжити навчання в будь-якому виші чи навіть у навчальному закладі НКВД. У разі невдачі — давали зрозуміти, якою легкодосяжною є її родина, що мешкала під Києвом.

5 серпня 1945 року агенти «Апрельської» (Людмила Фоя) та «Таран» (Михайло Захаржевський) вийжджають до Луцька і через кілька днів виходять на зв'язок із підпіллям ОУН. Захаржевського відразу заарештовують есбісти, Фоя ж отримує завдання повернутися до Києва, щоб вивести на підпілля інших членів легендованого «проводу». Людмила знову зустрічається із чекістами, які її ретельно перевіряють і... продовжують довіряти.

Наступного разу Фою в поїздці на Волинь супроводжувала інша представниця київського «проводу» Катерина Міньковська — агентка, яка працювала на чекістів ще з 1927-го, після війни відзначилася успішними операціями проти підпілля ОУН, зокрема брала участь у створенні легендованих структур на Конотопщині. Завдяки Людмилі вона потрапила до рук СБ ОУН і після допиту була страчена.

Микола Козак вирішив не ризикувати більше у грі з НКВД та не проводжувати її. Проте самі чекісти ще тривалий час не готові були визнати, що їх обвела круг пальця дівчина. Лише у квітні 1946 року із зізнань заарештованих повстанців вони остаточно переконалися, що Людмила продовжує активну боротьбу в лавах підпілля. 6 серпня 1946-го Людмилу Адамівну Фою оголошують у всесоюзний розшук МГБ та МВД, який узяв під особистий контроль міністр державної безпеки УРСР, генерал-лейтенант Савченко.

Тим часом Людмила поринає в підпільну роботу, під псевдонімом «Перелесник» працює у структурах пропаганди, зокрема як літературний редактор журналу «Молодий революціонер», видає низку художніх новел про визвольну боротьбу.

19 липня 1950 року чекісти, прочісуючи ліс у Межиріцькому районі на Рівненщині, виявили групу повстанців. Зав'язався бій — останній для Людмили Фої. Маємо два його описи.

Сухий офіційний звіт, написаний відразу після його завершення: «Під час операції 19 липня 1950 року одна з чекістсько-військових груп під керівництвом уповноваженого МГБ майора Друzenka та командира роти лейтенанта Кузьмина в гущавині Неверківського лісу зіткнулася з трьома «бандитами», у тому числі однією жінкою. Бандити, побачивши військову групу, відкрили по ній сильний вогонь, котрим одразу було вбито рядового Бахтіярова та поранено в ногу рядового Синиціна. Вогнем чекістсько-військової групи у відповідь було вбито двох «бандитів», зокрема одну жінку, третьому вдалося втекти, пошуки позитивного результату не принесли. Серед убитих була вільнаною колишньою агентом МГБ УССР «Апрельська», Фоя Людмила, за оунівським псевдонімом «Оксана», літературний псевдонім — «Марко Перелесник».

Не таким точним фактографічно, проте надзвичайно цікавим, із погляду відтворення емоційної атмосфери, є опис цього бою у спогадах учасника антиповстанської боротьби Георгія Сянікіова:

«Чекісти добре бачили в біночль, як поміж зарослими кущами та ялинками скелястими пагорбами раз по раз виникали дві фігури в комбінезонах захисного кольору. Згодом одного з них поранили. Деякий час було видно маленьку фігуру, що намагалася тягнути за собою пораненого супутника. Потім ця фігура вже сама промайнула поміж ялинок, рідко відповідаючи на вогонь чекістів. Операція продовжила переслідування й вела вогонь по імовірних місцях руху оунівця. Він був поранений, про що свідчили сліди крові на траві та залишки індивідуального пакета. Нарешті попереду щось промайнуло в густих хащах. Чекісти приглянулися та побачили лежачого, котрий робив незрозумілі рухи руками, в яких не було зброї.

Кільце солдатів повільно стискалося навколо кущів. Пролунав ледве чутний та приглушений відстанинній звук, і оточуючі кинулися на землю. Спрацював гранатний запал. Після цього прогримів вибух та розкидав кущі, траву та шматки білого паперу. На одного з солдатів упав згусток людської крові.

Граната розірвалася в руках лежачої людини. Вона зірвала себе гранатою, прикладши її до голови. Обличчя, частина голови та кисть лівої руки були відсутні. Потужний вибух понівечив її до невідзначення і розкидав довкола шматки знищених документів, що так і залишилися таємницею.

Коли чекісти, намагаючись не заплямуватися кров'ю, обережно розстебнули гудзики комбінезона і намагалися оголити верхню частину тіла, руки їх наштовхнулися на ще теплі жіночі груди... Їх [чекістів] обличчя передавали здивування, сором та розгубленість: декілька дебелих чоловіків так довго не могли наздогнати цю невеликого зросту тенденітну молоду жінку...

P.S. 6 творів героїні («Марка Перелесника») — «Шкільні товариші», «Кривава рожа», «Тетяна», «Вірка», «Повстанча торба», «Серед гамору міста» виявив у архівах СБУ та опублікував у книзі «Квітка у червоному пеклі: життєвий шлях Людмили Фої» дослідник Володимир Іванченко.

● ОСОБИСТІТЬ

Єдиною продовжувачкою наукової династії стала внучка Бориса Євгеновича Ольга. За освітою вона юрист.

Міст Патона—старшого до сьогодні є унікальною інженерно-конструкторською пам'яткою.

Той самий прижиттєвий бюст.

36 років тому Борисові Патону встановили бюст. А він у свої 99 досі очолює Академію наук!

Хоча перший Герой України у школі закінчував чверті з двійками

Син професора Київського індустриального інституту Євгена Патона Борис народився якраз у той день, коли в нашій державі була заснована Академія наук — 27 листопада 1918-го, і таким чином немов напророкував собі довгий «науковий» вік. Коли йому виповнилося 44 роки, очолив цю установу і керує нею до сьогодні. Ніхто й ніколи не конкурював із ним за цю посаду. За внесок у розвиток вітчизняної науки він першим серед українців у 1998-му отримав це високе звання

Інна ПІЛЮК

ДИПЛОМ ВРУЧАЛИ ПІД ВИБУХАМИ

У школі хлопець не подавав особливих надій і якось отримав за одну чверть аж 9 двійок! Усе змінило навчання в Київській політехніці на спеціальності «інженер-електрик». Вибір професії якнайточніше збігся з інтересами абітурієнта — й ось результат! Захист кандидатської та докторської дисертацій, більше тисячі наукових публікацій, авторство у понад чотирьох сотнях винаходів! Щоправда, червоного диплома випускник не одержав: на іспиті з філософії (про марксизм-ленінізм) студент отримав «незадовільно». Пізніше пересклав його на «добре». Вруччення документів про здобуття вищої освіти його курсу припало на перший день війни — 22 червня 1941 року: «Ми йшли отримувати свої дипломи, а в цей час місто бомбили, і нам доводилося перечікувати ворожі нальоти, ховаючись у підвір'ях будинків, бо більш на-дійних укриттів не бачили. Поруч розташувався авіазавод, який і був мішенню бомбардувань».

ПІЛКА НА ОПЕРАЦІЯХ ТЕПЕР У МИНОУЛОМУ

Окремі з винаходів Бориса Патона мають цікаву передісторію. Так, після операції на стегні, під час якої кістку йому хірурги різали механічною пилкою, він зібрав команду для розробки лазерних методик. Разом із колективом учених-зварювальників і хірургів Борис Патон винайшов новий спосіб з'єднання м'яких тканин, а також інструменти для зварювання різних видів біологічної тканини. Завдяки цьому скоротилася тривалість хірургічних втручань, знизилася ймовірність післяопераційних ускладнень та втрати крові.

ЧОРНОБІЛЬСЬКУ АЕС РОЗБУДОВУВАТИ НЕБЕЗПЕЧНО

Вчений виступав категорично проти зведення 3-го і 4-го реакторів на ЧАЕС, пояснюючи це можливістю катастрофічних наслідків через концентрацію вже діючих електростанцій на Дніпрі і Прип'яті. Події 1986 року підтвердили його побоювання.

НА ДВОХ ІЗ БАТЬКОМ — ОДНА СЛАВА

Відомий усім киянам міст Патона названий на честь батька Бориса Євгеновича — Євгена Оскаровича. Ця конструкція стала першим у світі суцільнозварним мостом: монтаж усіх його елементів проводився за допомогою автоматичного і напівавтоматичного електрозварювання. Для повоєнного Києва відкриття мосту стало надзвичайною подією, адже це була перша капітальна переправа, що з'єднала обидва береги Дніпра. Інженер-проектувальник Евген Патон помер за кілька місяців до завершення будівництва.

Споруда інтенсивно експлуатується вже шість десятиліть без капітального ремонту — при тому, що навантаження зросло з 10 до 80 тисяч автомобілів за добу. Американське зварювальне товариство офіційно визнало цей міст видатною зварною конструкцією ХХ століття.

НАША ДОВІДКА

Звання «Герой України» затверджене 1998 року. Це найвищий ступінь відзнаки в країні, що присвоюється за здійснення геройського вчинку або визначне трудове досягнення. Зараз звання мають 440 осіб. 277 із них отримали його за життя, 163 — посмертно. 204 Герої України нині живі, 236 померли.

Леонід Кучма вручив 132 такі нагороди, Віктор Ющенко — 114, Віктор Янукович — 40, Петро Порошенко — 154.

● НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМІ

У лікарі Любові Малої (зліва) за плечима — сотні наукових праць і величезна медична практика, а у Катерини Гордєйчук — тисячі літрів надоєного молока.

Першими жінками із Золотими зірками були не політики і співачки, а лікарка та доярка

Чим же прославилися вони?

Інна ПІЛЮК

ВИНЕСЛА З ПОЛЯ БОЮ СОТНІ ПОРАНЕНИХ — А ПОТОМ ПОТРАПИЛА ДО СПИСКУ «2000 ВИДАТНИХ НАУКОВЦІВ ХХ СТОЛІТТЯ»

Доктор медичних наук, професор, талановитий кардіолог Любов Мала із Харківщини звання Героя України заслужила відмінно за 4 роки до смерті, майже у 90. Довголіття її було дароване, вочевидь, за ту кількість вратованих життів, що має у своєму «професійному» арсеналі ця жінка.

20-річною вона потрапила на фронт. На той час уже мала медичну освіту і навіть невеличкий досвід роботи лікарем-терапевтом у селі Петровенки на Луганщині. Працювати довелось заступником начальника з адміністративно-

ваги і в тодішньому політично-му житті: вона була довіреною особою кандидата в Президенти України Леоніда Кучми. За іронією долі, нею вона стала якраз у той час, коли цей же Президент їй першій серед жінок присвоїв звання Героя України (1999 рік).

38-ГО КЛАСУ — НА ФЕРМІ, БО ВВАЖАЛА ПРАЦЮ ВЕЛИКИМ ДОСТОЇНСТВОМ

А наступна українська героїня Катерина Гордєйчук на фоні нагороджених ректорів-директорів вирізнялася своєю професією. Адже працювала дояркою в одному з колгоспів Сімферопольського району Криму. Вона була другим представником аграрної сфери, кого удостоїли такого звання («випередив» її голова колгоспу з Полтавщини). Яким чином жінка потрапила до списку потенційних орденоносців 1999 року, дослідно не відомо. Скромне формулювання «за досягнення найвищих у регіоні показників із надоєвим молоком, багатолітній сумільній практиці в сільському господарстві» не дає змоги дізнатися повну передісторію нагороди. Відомо тільки, що дояркою вона працювала з 8-го класу і входила до так званого «клубу п'ятитисячників», тобто тих, хто надоював у рік більше як по 5 000 літрів молока від однієї корови. Зараз жінка на пенсії, живе в Криму. Про нагороду згадує з надзвичайною шаною: «Ми багато працювали, бо вважали труд обов'язком, навіть великим достоїнством. Прикро, що зараз ставлення до роботи змінилося, люди стали лінівими та безвідповідальними».

Через два роки компанію й склали оператор машинного доїння із Сумщини. Більше представниць робітничих професій серед 33 нагороджених жінок, на жаль, немає. На зміну їм прийшли спортсменки, артисти, співачки та керівники підприємств. Наразі замикає ряд жінок-героїнь народний депутат Надія Савченко, яка перебуває за гратами через звинувачення в організації терористичного акту на перших осіб держави. Авторитет жінки у професійній сфері несподівано додав їй

● «НАШІ ЛЮДИ В ГОЛЛІВУДІ»

На заклик «Подаруйте печінку!» відгукнулось дві тисячі донорів

Закінчення.
Початок на с. 1

Василь УЛІЦЬКИЙ

Тато Євгена був лікарем, і коли хлопець помітив, як багато часу батько витрачає на читання різноманітних величезних інструкцій до ліків, то самостійно склав довідник із коротким зручним описом медикаментів, який швидко розмежував з книжкових полиць. Це був перший вдалий досвід у бізнесі. Але теперішні статки Єгенові Мельнику принесли не довідники, а самі ліки, — він знайшов себе у фармацевтичному бізнесі. Причому, як дехто вважає, діяв там на межі дозволеного. Наприклад, його фірма «Бібіваль корпорейшн» купувала в конкурентів дозвіл на виготовлення якихось ліків, удосконалювала їх і продавала під новою назвою як власні. Або оцініть такий хід Мельника. Стандартні ліки від депресії треба було приймати тричі на день. А в його лабораторіях розробили препарат «Wellbutrin», який достатньо було пити лише раз на добу. Ясно, що їх почали роз-

Хтось каже, що українці на Заході можуть тільки унітази мити? По-перше, ми не цураємося ніякої роботи. По-друге, нате вам Мельника-мільярдера.

дженіх підприємців, як Мельник, «вродися і вдайся». Причому він, уявіть, навіть не має вищої освіти. Пішов вивчати економіку в університеті рідного Торонто, але через два роки студіювання зрозумів, що замість слухати нудних професорів, краще провірнути якусь справу так, як сам собі це уявляє. І йому вдалось!

ЧЕРВОНЕ І ЧОРНЕ В ЖИТТІ МЕЛЬНИКА

Та якби Євген Мельник був просто багачем, то навряд чи став би таким відомим і навряд чи ви читали б про нього сьогодні. У житті він має багато інших і досягнень, і провалів, про які говорить уся Канада. І більшість із них пов'язана зі спортом, точніше, спортом номер один у цій країні — хокеєм.

У 2003 році збанкрутувала хокейна команда «Оттава Сенаторс». «Але як столиця може залишитись без великого хокею? Цей клуб ще може принести і славу, і гроші». Десь так, певно, думали Євген Мельник і ще якийсь мільярдер із Нью-Йорка, між якими і розгорнулась боротьба за команду. Преса з інтересом стежила за сутичкою товстосумів, у якій зрештою пе-

Мало хто на планеті краще, ніж Євген-Юджин розбирається у грошах, конях та хокеї.

реміг українець. Мельник купив «Оттава Сенаторс» за 120 мільйонів доларів.

І клуб справді отримав друге дихання. Хлопці Мельника стали показувати достойний хокей, а заповнюваність домашнього стадіону значно зросла — на матчі приходило не менше 20 тисяч глядачів. А в 2007-му гравці «Оттави Сенаторс» вийшли у фінал Кубка Стенлі, і хоч не здобули його, уболівальники були готові на руках носити і хокеїстів, і самого Мельника.

Віддячили вони українцеві в неймовірний спосіб. У 2014 році Євгену знадобилася термінова операція з пересадки печінки. Сім'я підприємця кинула клич про допомогу на сайт клубу. Відгукнулось майже 2 тисячі осіб! При цьому людина, яка

стала донором, не просто побажала залишатись інкогніто, а й... відмовилася від оплати. Так прийнятим було оголошено.

Та недаремно серед кольорів «Оттава Сенаторс» є і червоний, і чорний. Як відомо, «червоний — то любов», але в житті Юджина Мельника настав час чорного — журби. В останні роки справи у клубі пішли погано. Як це буває, коли власник бачить, що менеджери та тренери не справляються, він сам починає «вручну» керувати клубом. А це часто-густо ще більше заганяє ситуацію в кут. Приблизно щось таке й відбувається зараз в «Оттаві Сенаторс». До всього Мельник ще й мав небережність натякнути, що може перебратись із командою в інше

Ділова преса називала українця «літаком-винищувачем на просторах фармацевтичного бізнесу».

місто. Такі слова, природно, частина уболівальників сприйняла як зраду. Тож їхня реакція на ситуацію навколо клубу була однозначною: навесні цього року в місті з'явилось 4 бігборди із зачілком «Мельник! На вихід!».

ЯКИЙ КОЗАК НЕ ЛЮБИТЬ КОНЕЙ?

Чим закінчиться ця «голлівудська» хокейна історія Євгена Мельника, покаже час. А ми повернемось до справ українських. Біо Євген не просто має українське ім'я, він часто казав, що відчуває до України велику любов та відданість. І доводив це справами. Мельник не раз бував на батьківщині своїх батьків із благодійною місією. Мільярдер також організовує в нашій країні табори відпочинку та регулярно постачає в сиротинці необхідні ліки та вітаміни.

Крім цього, Євген Мельник є одним із керівників некомерційної організації «Єдині з Україною». Напередодні Чемпіонату світу з футболу-2018 у Російській Федерації він разом з однодумцями виступив із закликом до спонсорів Чемпіонату відмовитись від його підтримки, оскільки загарбницька Росія не заслуговує приймати ці змагання. Хоч до заклику не дослухались, акція наронала багато галасу в канадській пресі. Тим паче Євген слів не добирав — і порівняв Путіна з Гітлером.

...Зараз Євген-Юджин Мельник розлучений, після шлюбу з Лаурою в нього є дві доньки — Анна та Олівія. Полюбляє проводити час у своєму маєтку на Барбадосі, що в Карибському морі. А також навідується в американську Флориду, там у нього велика конюшня — одна з найкращих у світі. У 1998 році його жеребець Арчес Бей виграв найпрестижнішу гонку Канади. «Мабуть, закономірно, що слабкість Юджина Мельника — саме коні, адже має він українське коріння, а що то за козак без люльки і коня?», — каже про нього в українській діаспорі...

Наразі наш козак на певному життєвому роздоріжжі. Куди ж то на цей раз занесуть його коні?

«Цікава газета на вихідні»

Нас можна передплатити у будь-якому поштовому відділенні України
Вартість передплати:

- 1 місяць — 14 грн 97 коп.
- 3 місяці — 44 грн 91 коп.
- 4 місяці — 59 грн 88 коп.

Цікава — до кави!

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 60307

Велика сторінка для Пані

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

● ВАРТО ЗНАТИ

«Сніг» на плечах загрожує втратою волосся

Позбутися лупи можна і без дорогих аптечних засобів

Причини себореї (така наукова назва цієї проблеми) бувають різні: порушення обміну речовин, інфекційне ураження грибком, спадкова скільгість, а також неправильний догляд за волоссям або ж його відсутність.

Небезпека в тому, що якщо не звернати на лупу уваги і нічого не робити, то рано чи пізно волосся почне рідшати, а стан шкіри голови погіршиться. Якщо проблему не вирішити, то є ризик втратити все волосся. То в чому шукати порятунку?

ВІДВАР КРОПИВИ
Це найпростіший ефективний засіб. Покладіть у кастрюлю

Небезпека
в тому, що якщо не звернати на лупу уваги і нічого не робити, то рано чи пізно волосся почне рідшати, а стан шкіри голови погіршиться.

10 ст. л. листя крапиви (згодиться і свіже, і сухе), залійте 1,5 літрами води, доведіть до кипіння, після чого зменшіть вогонь до мінімуму. Кип'ятіть доти, поки випарується приблизно третина води.

Відвар ретельно процідіть, щоб потім не вичісувати листя. Ополіскуйте ним волосся після кожного миття голови. Дуже швидко лупа почне зникати. Та й стан волосся вас, напевно, порадує. Не готуйте відвар про запас, оскільки через деякий час він втрачає більше половини своїх цілющих властивостей.

КЕФІРНА МАСКА
У скарбничці наших бабусь є чудовий спосіб позбавитись лупи вдома за допомогою кислого молока. Нанесіть 200 мл напою на сухе волосся, втирайте в шкіру голови. Потім обмотайте голову поліетиленовою півкою та рушником. Маска повинна бути на волоссі не менш 30 хвилин, після чого змийте її прохолодною водою. Дві-три процедури — і лупа почне відступати. Схема курсу лікування така: три маски на тиждень протягом місяця. Після цього ваша проблема зникне.

Допоможе і правильне харчування.

На жаль, засмага змивається, особливо якщо користується мочалкою та скрабом. Та це зовсім не значить, що слід відмовитися від чистоти. Просто вибирайте щадний гель для душу на основі натуральних олій, а замість мочалки — м'яку рукавичку з натуральними волокнами. Про скраби, звичайно, наразі краще забути, але легкий пілінг, наприклад із кавової гущі, піде на користь.

Аби гарна засмага трималася якнайдовше, не забувайте про зволоження шкіри. Щоразу після душу змажьте тіло молочком, а обличчя — кремом. Бажано, щоб зволожувальні засоби містили гліцерин, вітамін Е, олії авокадо, виноградних кісточок, карітабо маслинову — вони захищають шкіру від пересушування. Якщо ж ви не довіряєте фабричним засобам, використовуйте просто олію виноградних кісточок або оливок.

Щодня випивайте склянку морквяного соку, їжте абрикоси, персики. У печінці, кашах, молочних продуктах, яйцях, помідорах, шпинаті міститься вітамін А, необхідний для шкіри. Також вклічує у свій раціон рибу: сардини, съому, макрель, тунець.

Сприятимуть збереженню засмаги та кож спеціальні маски. Приміром для томатної знадобиться 1 помідор, 2 ст. л. сиру, 1 ч. л. оливкової олії. Помідор очистіть від шкірки, розімніть, додайте сир та олію, все ретельно перемішайте. Нанесіть на шкіру обличчя й ділянку декольте, потримайте 20 хвилин, потім змийте.

Якщо ж ви не довіряєте фабричним засобам, використовуйте просто олію виноградних кісточок або оливок.

Фото: Женский-Онлайн.рф

«Веселе літо відцвіта... Згадаєм залюбки шкільні діла, знайомий клас, і зошити, й книжки...»

Ці віршовані рядки Наталі Забіли з дитинства знайомі багатьом нашим читачам. Невдовзі й справді дзвоник покличе на уроки нинішніх школяріків, тож саме час подбати і про форму, і про зошити й підручники. А ще — про красиві закладки до них. Такі аксесуари без проблем можуть виготовити власноруч навіть діти, обравши варіант собі до вподоби, або ж разом із батьками. Ми ж пропонуємо декілька візерунків, які згодяться для оздоблення закладок вишивкою. Нехай ваші книжки служать довго!

● БУДЬ СТИЛЬНО!

Сумочка на все життя?

Ще кілька років тому жінка, котра прагнула бути модною, знала, що цей аксесуар за кольором повинен гармоніювати з туфлями. Але тепер це не вважається обов'язковим

«Сьогодні мода дозволяє носити сумку, як то кажуть, ні до чого. Нині вона живе своїм життям, — розповідає провідний український модельєр Оксана Караванська. — Може радикально відрізнятися за гамою відтінків, і під неї треба відповідний одяг. Однак слід пам'ятати, що кольори вашого вбрання і цього аксесуара не повинні «кусятися». Тому, змінюючи одяг, мусите підбірати й сумочку. Але не обов'язково купувати щоразу іншу. Це можна легко зробити, маючи їх усього дві: чорну і будь-яку іншу. Найкраще — з поєднанням кількох відтінків.

Жінки завжди шукають якісний виріб. Щоб не потрапити в халепу, зверніть увагу на шви. Якщо вони рівні й просторічні міцними нитками, то витримають будь-які серйозні навантаження. Не забудьте перевірити підкладку. Найкраще для неї підходить легкі й міцні синтетичні тканини: каптон танейлон, а з натуральних — шовк. Щодо фурнітури, то всі застібки та кріплення ручок мають бути металевими. У фірмових виробах ручки прикріплені не до сумки, а через спеціальне кільце. Добре, щоб воно було не надто великим, а ремінцем — достатньо широким.

Справжню шкіряну сумочку ви легко розпізнаєте за присищую до неї шкіряною бірочкою. Якщо ж її немає, то не поспішайте купувати. Основа з тканини або кілька ниточок, що визирають з-під начебто шкіри, теж повинні насторожити — перед вами товар із замінника.

У фірмових виробах ручки прикріплені не до сумки, а через спеціальне кільце.

Фото: rastan.com.ua

● СЕКРЕТИ КРАСИ

Кілька порад, як зберегти засмагу

Разом із літом швидко зникає і той бронзовово-шоколадний відтінок шкіри, якого надала їй сонечко

На жаль, засмага змивається, особливо якщо користується мочалкою та скрабом. Та це зовсім не значить, що слід відмовитися від чистоти. Просто вибирайте щадний гель для душу на основі натуральних олій, а замість мочалки — м'яку рукавичку з натуральними волокнами. Про скраби, звичайно, наразі краще забути, але легкий пілінг, наприклад із кавової гущі, піде на користь.

Аби гарна засмага трималася якнайдовше, не забувайте про зволоження шкіри. Щоразу після душу змажьте тіло молочком, а обличчя — кремом. Бажано, щоб зволожувальні засоби містили гліцерин, вітамін Е, олії авокадо, виноградних кісточок, карітабо маслинову — вони захищають шкіру від пересушування. Якщо ж ви не довіряєте фабричним засобам, використовуйте просто олію виноградних кісточок або оливок.

Сприятимуть збереженню засмаги та кож спеціальні маски. Приміром для томатної знадобиться 1 помідор, 2 ст. л. сиру, 1 ч. л. оливкової олії. Помідор очистіть від шкірки, розімніть, додайте сир та олію, все ретельно перемішайте. Нанесіть на шкіру обличчя й ділянку декольте, потримайте 20 хвилин, потім змийте.

Якщо ж ви не довіряєте фабричним засобам, використовуйте просто олію виноградних кісточок або оливок.

Фото: Женский-Онлайн.рф

А-силует

Пишне

Пряме

Грецьке

Русалка

Груша

Яблуко

Пісочний годинник

Прямокутник

Повернутий трикутник

Повернутий трикутник

СІМ «Я»

Навчитися бути щасливим

«Я дуже люблю свого тата, але не кажіть мамі. Це її дуже засмутить. Нехай думає, що мені він не подобається, як і йї», — ділилася дівчинка із психотерапевтом. На прийом її привела мама — скаржилася, що дитина стала одночасно агресивною і плаксивою. Це одна з анонімних історій, посилаючись на які, психотерапевт у «Фейсбуці» звернулася до батьків із проханням не маніпулювати дітьми в міжусобиці

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Діти часто беруть на себе провину за те, що мама з татом сваряться. З усіх сил стараються догодити обом, аби повернути спільне життя в добре русло. Якщо не вдається — вони дуже страждають і завдають собі моральних травм, адже ще не вміють займатися самоаналізом і самотерапією. У них ще слабка нервова система, бо вони — Діти. Але коли виростуть — сімейні травми принесуть у власну сім'ю, певна річ, несвідомо. Страждатимуть і їхні дівчатка та хлопчики...

Словами фахівця з психотерапії спонукають мене поміркувати про потребу регулярно наводити лад на полічках сімейних стосунків. Чомусь так є, що одна з основних складових дитячого щастя — гармонійні взаємини в сім'ї. А що відчуває дитина, коли тато і мама час від часу «пускаються берега» у сварках? Певно, кожен із нас має знайомих, для яких нормою є з'ясування стосунків із лайкою, з приниженнем одне одного, зізгадуванням усіх попередніх огрихів, що тільки погіршує ситуацію. І це все влітає у вуха хлопчика чи дівчинки та лягає на душу незабутнім вантажем. Певно, без з'ясувань стосунків майже не буває: кожна людина має свої «таракани», що здатні приголомшити близьких навіть через десятиліття спільногого життя, а якщо вони вилазять, коли в чоловіка чи дружини і без того неприємності? Десь читала, що батькам у якісь країні проводять семінари про те, як рости ті дітей. Щось у цьому є: принаймні на нашу Школу батьківства для мам і тат, які чекають немовля, ще ніхто не скржився. А коли дитинці 3, 10, якщо вона — підліток, то хіба не треба спеціальних знань? (Інформація від учителів на батьківських зборах не враховується, бо куца.) А якщо дорослий поводиться, як дитина, — як він виховуватиме свою? От і виходить, що без самоаналізу та погляду в середину себе, опинишся у глухому куті.

Дуже мене здивувала розповідь психотерапевта, як вчити дітей самовладанню. Мовляв, як відчуваєш, що хтось так роздратував тебе, що всередині здіймається

ся буря, гарячіють руки, шия, щоки чи, навпаки, все німіє — влови цей момент, зрозумій, що то воно, і роби щось, що тобі помогає зупинити хвилю гніву (кудись відіди, попий води...). Розповіла корисну інформацію своїм дітям, але з часом оцінила, як важко гамувати емоційну бурю, бо ж «вловити момент», якусь часточку секунди — це справжнє мистецтво. Та як добре вчитись «не психувати» — дітям зовсім не потрібні наші спалхи — ані спрямовані на їхніх тата чи маму, ані на них особисто: вони їх не навчають, а лише обікають. Видеться, що щасливість дітей ми будуємо поклітінно, і це вдається тим ліпше, чим ліпше ми вміємо бути щасливі самі.

Студенткою приказку «Кожен сам ковалъ свого щастя» я розуміла як вимогу сумлінно вчитися і працювати. Це уже час підправив рецепт доброго самоівідчуття на щодень: праця над душою обов'язкова. Тепер можна зустріти безліч рекомендацій на кшталт «5 порад, як жити щасливо», «8 порад для психічного здоров'я», а ще листи бабусь доночкам, татусів дітям — усі вони про справжні та вторинні цінності.

«Якщо я маю вибір витирати пил чи споглядати захід сонця із чашечкою чаю, я без роздумів відкладаю убік ганчірку. Яка я була нерозумна раніше, коли бігала, зашпортуючись між різними роботами, і не помічала, який чудовий навколо мене світ», — це рядок одного з таких листів. Я б ще додала з «нашого, городнього»: картопля в зіллі менше «страждає», аніж дитина, яка цілий день просить піти з нею до річки, а мама відказує, що і без річки падає з ніг. Упевнена, люди, які свідомо підживлюють себе усім добрим, що пропонує життя, навчаються «присікати в собі нерви» і з дітьми поводитимуться мудро (не дозволяючи собі маніпулювати ними у стосунках зі своєю парою, навіть якщо та пара з часу одруження змінилася до невідінання). Упевнена, що батьки навіть у найскрутніші для себе часи мусять з усіх сил створювати для дітей кокон безумовної любові.

Маєте якісь думки з цього чи іншого приводу, не сумнівайтесь — діліться, скориставши поштою, електронкою газети чи моєю (okovalenko74@gmail.com)

Упевнена, що батьки навіть у найскрутніші для себе часи мусять з усіх сил створювати для дітей кокон безумовної любові.

Фото YouTube.com

● КЛУБ МАНДРІВНИКІВ

Foto YouTube.com

Життя Миколи Миклух-Маклая — приклад жертвості заради науки.

Наша «людина з Місяця»

Коли говоримо про Україну, мандри та науку, згадуємо Миколу Миклух-Маклая (1846–1888). Але нічого більше про цю особу сказати не можемо. Тим часом за своє коротке життя він встиг написати близько 160 наукових творів та здобути світову славу етнографа й антрополога з кумедним для українського вуха прізвищем

Олександр ДУРМАНЕНКО

Народився майбутній мандрівник 17 липня 1846 року в селі Язикове Новгородської губернії в родині, корені якої тягнуться від козака Грицька Миклуха. Друга частина прізвища, за переказами, мала аж шотландське походження! Завзятий Грицько, воюючи під пропорями Богдана Хмельницького, нібито колись взяв у полон польського лицаря Мікаеля Мак-Лая (що він робив серед поляків — невідомо). Той прижився у родині, а згодом, одружуючись із сестрою Гриця, був змушений прийняти православ'я. Так і додався до Миклуха ще й Маклай. Батько нашого героя керував будівництвом однієї із ділянок Петербурзько-Московської залізниці, тому сім'я й опинилася так далеко від України.

Після закінчення школи Микола стає студентом Петербурзького університету. Згодом продовжує здобувати освіту в Гайдельберзькому університеті (найстарішому в Німеччині), де його вчителем стає знаний медик, біолог та філософ Ернст Геккель. Якось у неділю Микола одягнув вимашену в крові сорочку та ліг біля дороги, що вела до церкви. Народ, який йшов на урочисте богослужіння, бачачи скривленого чоловіка, лише відводив очі та прискорював крок. Так він довів, що навіть серед університетського міста в одній із найрозвиненіших європейських країн людина може півгодини стікати кров'ю, перш ніж хтось запрошує допомогу.

Уже в той час юнак починає проявляти інтерес до антропологічних досліджень. Тоді у Європі набула популярності теорія про «проміжну ланку» між твариною та людиною, з якої нібито взяли початок усі раси. Молодий учений приймає рішення знайти цю «першостоту» в найвіддаленіших куточках Землі. Існувала дум-

ка, що найдалі від змішуваннярас і народів були папуаси північно-східного берега Нової Гвінеї. Вони ніколи не бачили більших людей і навіть не чули про їхнє існування. Корінні жителі Нової Гвінеї рідко мандрували далі сусіднього села, а свій острів і невеликі острови

Маклай зробив висновок:
«... розміри черепа є важливою, але не вирішальною ознакою для розрізнення людських рас».

ци в межах видимості вважали єдину сущу посеред безмежного океану. Тому більших людей вони всерйоз сприйняли за інопланетян: Миклух-Маклая тубільці назвали «людиною з Місяця», англіців — «вихідцями з Венери», а німців — «прибульцями із зірок».

Микола Миклух-Маклай звернувся до Російського географічного товариства про виділення грошей на мандрівку. Однак їх не вистачає, і матір дослідника змушені продати цінні папери та заставити сімейне майно. Після виснажливого багатоденного плавання корвет «Вітязь» нарешті кинув якір біля берегів Нової Гвінеї, в затоці Астролябії. Місце обрав сам Миклух-Маклай.

Спочатку папуаси вороже поставилися до мандрівника. Як згадував, вони постійно вказували на океан, рішуче вимагаючи повернутися туди, звідкіля прийшов. Майже щоденно від Маклая летіли стріли — так тубільці забавлялися. У відповідь, Микола Миколайович, зібравшись із духом, беззбройним прийшов у селище і влігся спати просто посеред вулиці. Хтось почав

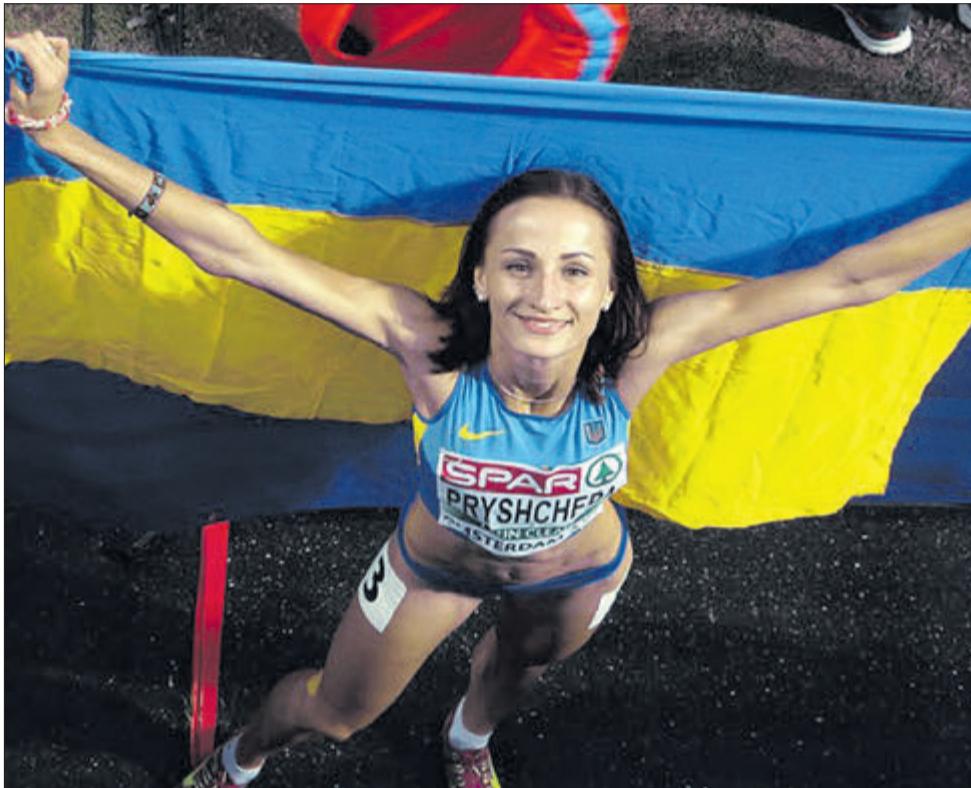
штурхати його списом, але він у відповідь так емоційно промовив декілька «міцних» слів, що папуаси відсахнулися. Цілком можливо, що вони сприйняли лайку за якесь страшне прокляття. Аби підсилити містичний страх і остаточно себе убеїти, Маклай одного разу на очах у гостей підлив у блюдце зі спиртом воду і підпалив суміш. Тубільці повірили, що перед ними великий чаклун, який може запалити море. Відтоді Микола Миколайович міг вільно перевертатися Новою Гвінеєю.

Зібраний етнографічний матеріал був унікальним і зробив справжню революцію в антропології та етнографії. Адже до Миклух-Маклая жоден науковець не мав можливості — у буквальному сенсі слова — побувати в кам'яній добі людства. Не забував він і про расову теорію. Однак отримані результати обстеження аборигенів її повністю перекреслили. Маклай зробив висновок: «... розміри черепа є важливою, але не вирішальною ознакою для розрізнення людських рас». Адже навіть серед чистокровних папуасів траплялися особи, які, за антропологічними характеристиками, могли бути стовідсотковими німцями. Не було знайдено й тієї «проміжної ланки» еволюції, заради якої дослідник вирушив світ за очі.

Загалом мандрівник шість разів припливав на Нову Гвінею, з них тричі довго жив на Березі Маклая. Побував на островах Меланезії, Мікронезії, Полінезії, Філіппінах, в Австралії. Але важкі мандрівки та численні хвороби не пройшли безслідно — учений прожив лише 42 роки. До останніх днів, страждаючи від лихоманок, він працював над щоденником, який став підсумком його наукової діяльності. Книга, що була справою життя Миклух-Маклая, побачила світ через 35 літ.

Вдячні нащадки не забули про великого мандрівника. У 1996 році ЮНЕСКО оголосило його «Громадянином світу». День народження науковця — 17 липня — професійне свято етнографів. Іменем Миклух-Маклая названо затоку Південного океану біля берегів Антарктиди і, звичайно, берег, звідки й почалася мандрівка, довжиною у життя.

● ЗНАЙ НАШИХ!

Своїм благородним вчинком Наталія Прищепа перемогла ще задовго до фіналу.

Королева Європи з України вразила не тільки швидкістю, а й шляхетністю

10 серпня у Берліні рівнянка Наталія Прищепа виграла фінальний забіг на дистанції 800 метрів і стала чемпіонкою Старого континенту. Хоча ні — не так! Вона захистила титул, здобутий два роки тому в Амстердамі, ставши дворазовою чемпіонкою Європи! І ці висоти підкорилися дівчині, яка 11 вересня святкуватиме лише своє 24-річчя!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Якщо в Амстердамі перемога Наталії стала практично сенсацією, то в Берліні чинна чемпіонка, зрозуміло, вже розглядалася як одна з фавориток. На повторення успіху сподівалися тренери, вболівальники та й наше спортивне чиновництво. Тим часом суперниці, вже добре знаючи, з ким мають справу, готували наші Наталці свої «сюрпризи»... Приміром, у фінальному забігу їй знову довелося «вибиратися» з такої собі «коробочки»!

Щоправда, про рівнянку Прищепу легкоатлетично-спортивний світ (і не тільки!) цього разу активно «заговорив» задовго до фіналу. На фінішній прямій кваліфіка-

До амстердамського «золота» наша землячка додала ще й берлінське.

крема у соцмережах) оцінили навіть люди, які не надто цікавляться легкою атлетикою! Дехто навіть не стримував сліз від такого людяного вчинку...

До речі, невгамовна Наталка після другого поспілля тріумфу на ЧЕ — замість податися нарешті кудись на відпочинок — майже відразу гайнула до польського Щецина, на Меморіал Веслава Маняка-2018 (турнір пам'яті легендарного польського спринтера 1960-х років, який, до речі, народився у передвоєнному Львові). Звідтіля вона також привезла «золото» до рідного Рівного, де чемпіонка мусить займатись на напівзруйнованому стадіоні «Авандард», який обіцяють от-от закрити. І тоді Наталії доведеться переїжджати тренуватись до іншого міста...

Не забуваймо, що наступного Чемпіонату світу з легкої атлетики лишається трохи більше року (пройде у вересні—жовтні 2019-го у катарській Доє). Головною відмінністю «світових» забігів на 800-метрові від «європейських» є присутність атлетичних (іноді навіть аж надто атлетичних, як для жінок!) африканських спортсменок, боротися з якими тендітним європейкам вкрай непросто. Але хто сказав, що дворазовій чемпіонці Європи Наталії Прищепі це не під силу?

Перше, що зробила Наталія Прищепа, — повернулася до бельгійки, допомогла тій встати, і, втішаючи, таки довела до фінішу.

цінного забігу сталася справді драматична ситуація. Бельгійка Рене Ейкенс, яка була серед реальних претенденток на вихід до півфіналу, на останніх метрах дистанції впала. Суперниці вже фінішували (наша Наталка — першою!), а Рене продовжувала лежати на легкоатлетичній доріжці і розpacнчально плакати (адже змагання, до яких наполегливо готувалася впродовж двох років, провалено)... І перше, що зробила Наталія Прищепа, повернулася до бельгійки, допомогла тій встати, і, втішаючи, таки довела до фінішу. Шляхетність вчинку (зо-

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

«Я буду вашим ангелом-охоронцем...»

Три Миколаї в долі Магди

Вона не розуміла, чому її речі перекочували зі спальні до вітальні. Усе було розкидане на дивані, стільцях

Закінчення. Початок на с. 16

Ольга ЧОРНА

Зайшла перечекати негоду в невеличку церкву, що неподалік. Промовила молитву. Аж тепер зауважила: стоїть перед стареньким образом Миколая. Святий дивився добром і співчутливим поглядом. І ніби про щось запитував.

— Святий Миколаю, — шепотіла перед іконою, — мені так тяжко. Самотньо. Прикро. Я почала відчувати ненависть до Павла і тієї жінки. А я ж не вміла ненавидіти...

Магда говорила про те, що в ней на душі. Миколай, здавалося, слухав...

Відтоді серце часто вело її до маленького храму. Молилася до образа і пошепки розмовляла зі святим...

...Тетяна, Магдина знайома, торгувала квітами на ринку, і жінка завжди, коли йшла мимо, заходила до неї. От і знову підійшла.

— Магдо, хочу покликати вас заміж. І перебирайтесь до мене, — запропонував Микола.

— Погляну на твою красу, а тоді піду купувати помідори, — усміхнулася.

— Як добре, що ти зайшла! Попільнуй тут кілька хвилин, а я збігаю до автобуса, сумку батькам передам. Купила дещо з продуктів. Цінники є — отже, можеш сміливо торгувати.

— Яка з мене продавчина?

Дівчина шукала троянди кремового кольору. Але їх у великій вазі залишилося тільки дві. Підійшов чоловік. Почав розглядати квіти. Магда аж заклякла. Незнайомець був схожим на її батька. Густе чорне волосся з сивиною, зачесане назад. Кари очі. Навіть у поставі якась подібність.

— Ба... бажаєте щось купити? — запитала, затинуючись.

— Мабуть, оці дві троянди.

— Але ж...

— І ще дві білих. У покійної дружини нині день народження.

Він простягнув купюру. Магда знілася.

— Перепрошую, решти немає. Я не продавець. Вона пішла до автобуса. А мене попросила побути... Певно, йдіть до сусідів, вони продадуть вам квіти.

— Хто ж клієнтів до сусідів спроваджує? Я зчекаю.

Магда з цікавістю розглядала незнайомця. Буває ж така дивна схожість між

зовсім чужими людьми.

Прийшла Тетяна. І... оставпіла.

— Хто ви?.. — запитала в покупця.

— Я — Микола. Ми знайомі?

— Так... тобто ні. Ви дуже схожі на Магдиного батька. Магда ось, перед вами. А її покійний батько... Господи, його також Миколою звали...

— То я пішла, Таню. Розрахуйся з чоловіком.

— Дякую, Магдо. Заходь.

— Магда... гарне ім'я, — сказав незнайомець.

Він наздогнав жінку. Розговорилися. Він удівець. Вона розлучена. Його донька живе за кордоном із чоловіком-іноземцем та двома дітьми. Її сини також окремо, одруженні. В одного донька підростає. У другого — син.

— Не хочеться старість на самоті зустрічати, — мовив новий знайомий.

— Не хочеться... — зітхнула у відповідь.

— А знаєте, якщо я схожий на вашого батька, то не відмовте мені в зустрічі. Сам не знаю, як так вийшло, що все вам розповів. Зазвичай не люблю «сповідатися» чужим людям. А тут...

...Друга зустріч, третя... Уже й рік збіг, відколи познайомилися. І в день цього «ювілею» Микола запропонував:

— Магдо, хочу покликати вас заміж. І перебирайтесь до мене. Я буду вашим ангелом-охоронцем.

— Так казав колись мій тато. Він також мій ангел-охоронець. Миколо, я вас зі своєю мамою познайомлю. Та й треба, аби благословила нас.

Старенька Марися не любила носити окуляри, хоч погано бачила. Чомусь вважала, що від них ішче гірше очі болять. А тут через скельця пильно придивлялась до Магдиного обранця.

— Боже праведний! Доню, та він на моого покійного Миколу подібний. І так само звється.

Марися сперлась на одвірок, щось думала чи пригадувала.

— А танцювати вмієте? — запитала.

— Бо мій покійний завжди мені на туфлях носки обдирав.

— Я також по ногах топчуся.

Марися усміхнулася...

...Магда з Миколою живуть у злагоді. Вона й далі часто заходить до маленької церковки. Помолитися і подякувати святому Миколаю за поміч. Батькові Миколі — за те, що його добра душа веде її по життю. І чоловікові Миколі — за любов і пошанівок.

А ще Магда вірить у диво. Адже три Миколаї в її долі, три ангели-охоронці — зовсім не випадковіст...

Фото youtube.com.

ТЕЛЕПРОГРАМА Кінозал

27 серпня – 2 вересня

1+1, ІНТЕР, ТРК «УКРАЇНА», СТБ, ІСТВ,
НОВИЙ КАНАЛ, МЕГА, К-1, 2+2, ZIK

● ЗІРКА

«Свій остаточний вибір у мовному питанні я зробила після Іловайська»

43-річна акторка Ірма Вітовська принципово не бере участі в російськомовних проектах та закликає колег долучитися до цього. «Це мій фронт, на якому я буду стояти до кінця», — каже Ірма

Любов БАЗІВ,
chicagorazom.com

— Ви були послідовною поборницею мовних квот, я хотіла запитати, чи бачите вже результати?

— Я не бачу такого великого руху. Хоча щось запускається: там зновся сепарат україномовний, на тому каналі щось зробили... Але наш глядач настільки відвік від такого формату, що йому вже дужко додогодити.

I, звичайно, ті, хто пише сценарії та виконавці ролей повинні самі бути україномовними — для того, щоб створювати якісний контент. Не буду приховувати своє рушійної сили в цьому питанні — я носій рідної мови, мій персонаж навіть мовчить нею — і це відчутно, камера все ловить. Як би ви не інтонували, як би не вдавали знання мови — все чутно. Вміння видавати фразу, насичувати її, вчасно видихати. Мова — то не просто вивчив

Фото mega-polis.in.ua

«Мій персонаж навіть мовчить українською».

Актори є голосом цієї держави, а її голос — український, тому це наш фронт.

текст і вийшов. На жаль, поки це не всі розуміють. Часто актор, який щойно втілював україномовний персонаж, переходить на російську, бо йому важко рухати свою думку українською —

а це видно на екрані — тоді зрозуміло, чому його герой напівмертвий або взагалі мертвий.

Мені легше. Я двомовна людина. Думаю і російською, і українською.

— Це дуже важливо, але деякі ваші колеги пропонують застосовувати «пресесивні» методи, наприклад ввести мовну поліцію.

— Ну, то вже занадто. Але я свій остаточний вибір зробила після Іловайська. І поки

ця війна триває, для мене особисто неприйнятним є працювати в російськомовному сегменті, коли люди платять за Україну життям.

Серед тих хлопців, які воюють, дуже багато російськомовних, але я не думаю, що вони в перспективі не бачать нашу країну українською.

Актори є голосом цієї держави, а її голос — український, тому це наш фронт. Сказала колегам про свою позицію, хоча я нікого не звинувачую, бо розумію, що зараз важко знайти роботу, щоб протриматися і забезпечити дітей, хворих батьків, винаймати квартири. Вони ламаються і йдуть зніматися російською... До цих акторів я не можу сказати: «Ви всі проститутки», але мені це болить, тому що, по суті, тримати оборону в цей момент одиницям дуже важко. Якби 50–70 наших топових артистів відмовилися від таких зйомок, через півроку ми побачили, як змінюється ця історія...

Я така нарвана, що можу в МакДональдзі працювати, от вам хрест. Тому й пішла робити свої театральні проекти через те, що зрозуміла: не нагнусь ніколи. Поки ця війна триватиме, я буду стояти на цьому, це мій фронт.

ПОНЕДІЛОК, 27 СЕРПНЯ

1+1	17:30, 22:00 Вікна-Новини 18:00 Т/с «Здамо будиночок біля моря» 20:00, 22:45 Хата на тата 12+	Фантастичні історії 20.45 , 00.30 Речовий доказ 01.30 Таємниці кримінального світу
ІСТВ	23:35 Один за всіх 16+	K-1
ІНТЕР	05:45, 19:20 Надзвичайні новини 06:35, 08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:10 Факти 09:10 Спорт 09:15 Надзвичайні новини. Підсумки	06:30 «TOP SHOP» 07:40 «Тіві Абетка» 07:50 «Чи знаєте ви, що...» 08:15 Т/с «Дикий ангел» 09:10 «Орел і Решка. Шолінг» 12:00, 20:00 «Орел і Решка. Ювілейний 2» 13:00, 21:00 «Орел і Решка. Рай та пекло 2» 14:00 «Орел і Решка. Навколо світів подорож» 22:00 «Вірю не Вірю» 23:00 X/ф «ВИПАДКОВИЙ ЧОЛОВІК»
НОВИЙ КАНАЛ	10:15 Антизомбі. Дайджест 11:10, 13:20 Секретний фронт. Дайджест 14:30, 16:20 X/ф «ГАРЛІ ДЕВІДСОН ТА КОВБІЙ МАЛЬБОРО» 17:00 X/ф «ПОЛІЦЕЙСЬКА АКАДЕМІЯ-7. МІСІЯ У МОСКВІ» 20:20 Більше ніж правда 21:30 Т/с «Нюхач» 22:55 Скетч-шоу «На трох» 16+ 23:55 X/ф «СІЧНЕВА ЛЮДИНА»	2+2 06:00 Мультфільми 08:00 «Нове Шалене відео по-українськи» 10:10 Т/с «Команда» 14:05 X/ф «КІБОРГИ» 16:20 X/ф «ЗАГНАНИЙ» 18:15 «Спецкор» 18:50 «ДжедА» 19:25, 20:35 Т/с «Опер за вікликом-3» 21:40 Т/с «Касл-6» 23:25 X/ф «ВУЛИЧНИЙ ВОІН»
УКРАЇНА	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні 09:30 Зірковий шлях 10:30 Реальна містика 12:30 Т/с «Черговий лікар-2» 14:30, 15:30 Т/с «Жіночий лікар-3» 19:45 Ток-шоу «Говорить Україна» 21:00 Т/с «Затемнення» 23:30 Т/с «CSI: Маямі»	НОВИЙ КАНАЛ 06:49, 08:29 Kids Time 06:50 М/ф «Сінбад: Легенда семи морів» 08:30 X/ф «ПОГАНА КОМПАНІЯ» 10:50 X/ф «БЕЗ ПОЧУТТІВ» 12:50 X/ф «НІЧОГО ВТРАЧАТИ» 14:50 X/ф «ІНФОГОЛІК» 16:40 X/ф «ВІДПАДНИЙ ПРЕПОД» 19:00 X/ф «ВІДПАДНИЙ ПРЕПОД 2» 21:20 X/ф «ВІДПАДНИЙ ПРЕПОД 3» 23:30 X/ф «МЕХАНІК»
СТБ	06:30 MasterChef 12+ 11:10 Т/с «Анатомія Грей» 13:00 Битва екстрасенсів 16+ 15:25 Містичні історії з Павлом Костянтином 16+ 17:30, 22:00 Вікна-Новини 18:00 Т/с «Здамо будиночок біля моря» 23:45 Один за всіх 16+	МЕГА 06.00 Бандитська Одеса 07.10, 14.10 Правда життя 08.10 Дика природа Африки 09.15, 17.00 Шалене подорож 10.15 Наши 11.15 СкарбUA 12.15 Містична Україна 13.10 Скептик 15.05, 23.45 Великі танкові битви 16.00, 21.50 Битва рибалок 17.50, 22.50 У пошуках інновацій 18.50 Фантастичні історії 20.45, 00.30 Речовий доказ 01.30 Академік Корольов 02.10 Україна: забута історія 03.00 Великі українці 05.10 Бандитська Одеса 12.15 Містична Україна 13.10 Скептик 15.05, 23.45 Великі танкові битви 16.00, 21.50 Битва рибалок 17.50, 22.50 У пошуках інновацій 18.50 Фантастичні історії 20.45, 00.30 Речовий доказ 01.30 FACE 2 FACE з Тетяною Даниленко 13:00, 15:00 Перші про головне. Ранок. Дайджест 07:15 Дитяча програма «Торбinka чаївника» 08:00, 09:00, 10:00, 11:00 Перші про головне. Ранок. Новини 08:15, 09:10 Д/ф «Дзеркало історії» 09:55, 11:15, 16:10, 17:15, 18:10 Перші про головне. Коментарі 12:00 Доказ 13:00, 15:00 Перші про головне. День. Новини 13:15 Перші про головне. День. Коментарі 15:15 Між світом 16:00 Перші про головне. День. Дайджест 17:00, 19:00 Перші про головне. Вечір. Новини 18:00 Перші про головне. Вечір. Дайджест 19:15 VOX POPuli 20:00 HARD з Влащенко 21:00 Перші про головне. Підсумки 21:35 Гра з вогнем 22:30 Гра в класику з Сергієм Рахманіним 23:30 Історична правда з Вахтангом Кіліані
ІНТЕР	06:00 Мультфільм 06:15, 22:40 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 17:40 Новини 07:10, 08:10, 09:20 «Ранок з Інтером» 10:20, 12:25 Т/с «Речанка» 13:00 X/ф «ЧAS ВІДПОЧИНКУ З СУБОТОДО ПОНЕДІЛКА» 14:55, 15:45, 16:45 «Речок» 18:00 Ток-шоу «Стосується кожного». Спецвипуск до 5-річчя програми 20:00 «Подробиці» 20:40 Т/с «Східні солодощі 2»	СЕРЕДА, 28 СЕРПНЯ
ІСТВ	09:30 Зірковий шлях 10:30 Реальна містика 12:30 Т/с «Черговий лікар-2» 14:30, 15:30 Т/с «Жіночий лікар-3» 19:45 Ток-шоу «Говорить Україна» 21:00 Т/с «Затемнення» 23:30 Т/с «CSI: Маямі»	СЕРЕДА, 28 СЕРПНЯ
ІНТЕР	06:15, 19:55, 22:45 MasterChef 12+ 11:15 Т/с «Анатомія Грей» 13:05 Битва екстрасенсів 16+ 15:25 Містичні історії з Павлом Костянтином 16+ 17:30, 22:00 Вікна-Новини 18:00 Т/с «Здамо будиночок біля моря» 23:45 Один за всіх 16+	1+1
ІСТВ	05:35, 20:20 Громадянська оборона 06:30 Ранок у великомісті 08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:10 Факти	2+2
ІНТЕР	09:15, 19:20 Надзвичайні новини 10:10 Більше ніж правда 11:15 Антизомбі 12:05, 13:20 X/ф «СІЧНЕВА ЛЮДИНА» 14:25, 16:20 Дизель-шоу 12+ 17:25, 21:30 Т/с «Нюхач» 22:45 Скетч-шоу «На трох» 16+ 23:55 X/ф «З ЖИТЬ ТАСМНИХ АГЕНТІВ»	ІСТВ
ІНТЕР	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні	ІНТЕР
ІСТВ	05:20 Абзац 07:09, 08:19 Kids Time	ІНТЕР
ІНТЕР	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні	ІНТЕР
ІСТВ	05:20 Абзац 07:09, 08:19 Kids Time	ІНТЕР
ІНТЕР	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні	ІНТЕР
ІСТВ	05:20 Абзац 07:09, 08:19 Kids Time	ІНТЕР
ІНТЕР	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні	ІНТЕР
ІСТВ	05:20 Абзац 07:09, 08:19 Kids Time	ІНТЕР
ІНТЕР	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні	ІНТЕР
ІСТВ	05:20 Абзац 07:09, 08:19 Kids Time	ІНТЕР
ІНТЕР	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні	ІНТЕР
ІСТВ	05:20 Абзац 07:09, 08:19 Kids Time	ІНТЕР
ІНТЕР	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні	ІНТЕР
ІСТВ	05:20 Абзац 07:09, 08:19 Kids Time	ІНТЕР
ІНТЕР	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні	ІНТЕР
ІСТВ	05:20 Абзац 07:09, 08:19 Kids Time	ІНТЕР
ІНТЕР	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00,	

ЧЕТВЕР, 30 СЕРПНЯ

1+1	K-1
06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1»	13:00 Битва екстрасенсів 16+
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин»	15:25 Містичні історії з Павлом Костянтином 16+
09:30 «Чотири весілля»	17:30, 22:00 Вікна-Новини
10:45, 12:20 «Одруження наспіл»	07:40 «TOP SHOP»
12:30, 14:10 «Міняю жінку»	07:50 «Чи знаєте ви, що...»
15:45 «Сімейні мелодрами»	08:15 Т/с «Дикий ангел»
17:10 Т/с «Мос чуже життя»	09:10 «Орел і Решка. Шопінг»
20:30, 21:45 Т/с «Школа. Недитячі ігри»	12:00, 20:00 «Орел і Решка. Ювілейний 2»
22:45 Х/ф «РЖЕВСЬКИЙ ПРОТИ НАПОЛЕОНА»	13:00, 21:00 «Орел і Решка. Рай та пекло 2»
ІНТЕР	14:00, 23:50 «Орел і Решка. Навколо світла подорож»
06:00 Мультфільм	22:00 «Бедняков+1»
06:15, 22:40 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»	23:00 «Вірю не Вірю»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 17:40 Новини	
07:10, 08:10, 09:20 «Ранок з Інтером»	
10:20, 12:25 Т/с «Гречанка»	
12:50 Х/ф «ІДЕАЛЬНИЙ ЧОЛОВІК»	
14:50, 15:45, 16:45 «Речдок»	
18:00, 19:00 Ток-шоу «Стосується кожного»	
20:00 «Подобранці»	
20:40 Т/с «Східні солодощі 2»	
УКРАЇНА	
06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною	
07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні	
09:30 Зірковий шлях	
10:30 Реальна містика	
12:30 Т/с «Черговий лікар-2»	
14:30, 15:30 Т/с «Хічоній лікар- 3»	
19:45 Ток-шоу «Говорить Україна»	
21:00 Т/с «Затемнення»	
23:20 Контролер	
СТВ	
06:45 МастерШеф 12+	
11:10 Т/с «Анатомія Грій»	

П'ЯТНИЦЯ, 31 СЕРПНЯ

1+1	K-1
06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1»	13:00 Х/ф «ТІЛЬКИ НЕ ВІДПУСКАЙ МЕНЕ»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин»	17:30, 22:00 Вікна-Новини
09:30 «Чотири весілля»	08:00 Т/с «Здамо будиночок біля моря»
10:45, 12:20 «Одруження наспіл»	16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин»
12:30, 14:10 «Міняю жінку»	19:55 Цієї міті рік потому 12+
15:45 «Сімейні мелодрами»	22:45 Ультиматум 16+
17:10 Т/с «Мос чуже життя»	
20:30, 21:45 Т/с «Школа. Недитячі ігри»	
22:45 Х/ф «РЖЕВСЬКИЙ ПРОТИ НАПОЛЕОНА»	
ІСТВ	
05:35 Громадянська оборона	05:35 «TOP SHOP»
06:30 Ранок у великому місті	07:40 «TOP Абетка»
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:10 Факти	07:50 «Чи знаєте ви, що...»
09:15, 19:20 Надзвичайні новини	08:15 Т/с «Дикий ангел»
10:10 Секретний фронт	09:10 «Навколо М»
11:10, 17:35, 21:30 Т/с «Нюочач»	12:00, 20:00 «Орел і Решка. Ювілейний 2»
12:15, 13:20 Х/ф «БОЖЕВІЛЬНА»	13:00, 21:00 «Орел і Решка. Рай та пекло 2»
14:30, 16:20 Дизель-шоу 12+	14:00 «Орел і Решка. Навколо світла подорож»
20:20 Інсаідер	22:00 «Бедняков+1»
22:40 Скетч-шоу «На трох» 16+	23:00 «Вірю не Вірю»
23:50 Х/ф «ДІВЧИНА З ТАТУ ДРАКОНА»	
НОВИЙ КАНАЛ	
05:10 Абзац	10:10 Інсаідер
06:49, 08:09 Kids Time	11:10, 17:40 Т/с «Нюочач»
06:50 М/с «Том і Джеррі шоу»	12:15, 13:20 Х/ф «БЕЗДОГАННА РЕПУТАЦІЯ»
08:10, 18:00 Шоу Оля	07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 17:40 Новини
09:10 Половинки 16+	07:10, 08:10, 09:20 «Ранок з Інтером»
13:10 Т/с «Ми такі!»	10:20, 12:25 Т/с «Гречанка»
17:00 Заробітчани	12:50 Х/ф «КОЛИ НАСТАС ВЕРЕСЕНЬ...»
19:00 Хто зверху? 12+	14:50, 15:45, 16:45 «Речдок»
21:00 Київ вдень та вночі 16+	18:00 Ток-шоу «Стосується кожного»
22:00 Х/ф «БЛЕЙД: ТРИЙЦЯ»	20:00 «Подобранці»
ЗІК	20:40 Х/ф «ДІМ, МИЛІЙ ДІМ!»
07:00 Перші про головне. Ранок.	УКРАЇНА
Дайджест 07:15 Дитяча	05:49, 07:09 Kids Time
програма «Торбінка чарівника»	05:50 М/с «Том і Джеррі шоу»
08:00, 09:00, 11:00 Перші про	07:10, 18:00 Шоу Оля
головне. Ранок. Новини 08:15,	08:10, 21:30 Київ вдень та вночі
09:10 Д/ф «Дзеркало історії»	16+
09:25 Добрий ZIK 09:55, 11:15,	11:10 Хто зверху? 12+
13:15, 16:10, 17:15, 18:10 Перші	17:00 Заробітчани
про головне. Коментарі 12:00	19:00 Топ-модель 16+
Хард-ток-шоу «DROZDOV» 13:00,	22:20 Кохання на вихивання
15:00 Перші про головне. День.	16+
Новини 15:15 Мік своїми 16:00	
Африканські дівчі: дари дощів	
09.15, 17.00 Шалена подорож	
10.15 Підроблені історії 11.15	
Скарб.UA 12.15, 01.20 Містична	
Україна 13.10 Скептик 15.05,	
23.45 Великі танкові бітви	
16.00, 21.50 Битва рибалок	
17.50, 22.50 У пошуках	
інновацій 18.50 Фантастичні	
исторії 20.45, 00.30 Речовий	
доказ 03.00 Бандитська Одеса	
Кіпіані	

Що віщують зорі

Гороскоп на 27 серпня — 2 вересня

ОВЕН. У вас з'явиться можливість з країції стороны зарекомендувати себе на роботі та у дружньому колі. Об'єктивно розрахуйте свою силу. Більше часу приділіть родині, відпочиньте разом у вихідні. Сприятливий день — четвер, несприятливий — понеділок.

ТЕЛЕЦЬ. Деякі з проблем зникнуть самостійно, якщо ви перестанете панікувати. Довіряйте інтуїції. В особистому житті можливі непорозуміння. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — середа.

БЛИЗНЮКИ. Ваше сумлінне ставлення до роботи не залишиться непоміченим. Може надійти цікава та прибуткова ділова пропозиція. Настає слухна мить для конкретних дій. У вихідні відпочиньте від сутий турбот. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — понеділок.

РАК. Може розкритися таємна конкуренція, що дасть можливість вам помірятися силами з опонентами. У вихідні можливі непорозуміння, але ви їх владнаєте як найкраще. Сприятливий день — середа, несприятливий — четвер.

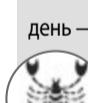
ЛЕВ. Настає час нових стосунків. Можлива переоцінка цінностей. Розмова з начальством означається позитивними результатами. У вихідні краще не призначати важливих зустрічей. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — понеділок.

ДІВА. Вам необхідно твердо стояти на землі, не витати у хмарах. Скористайтеся допомогою друзів, близьких, колег по роботі. У вихідні можлива цікава подія, яка позитивно вплине на вашу долю. Сприятливий день — середа, несприятливий — четвер.

ТЕРЕЗИ. Ваша успішність залежатиме від підтримки оточуючих, тому забудьте про гордість і прийміть допомогу. У родині постараєтесь уникати непорозуміння, зруйноване відновити буде непросто. Сприятливий день — четвер, несприятливий — субота.

СКОРПІОН. Сумлінна робота дасть позитивні результати. Вирішайтесь деякі проблеми, які ви давно турбували. Вихідні виявляться яскравими та активними. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — середа.

СТРІЛЕЦЬ. Бажано зайнятися справами, які давно накопичилися. Багато часу піде на вирішення фінансових проблем. Якщо не вистачить терпіння та мудрості — додержається з'ясувати стосунки з колегами або рідними. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — понеділок.

КОЗЕРІГ. Не варто робити геройчних і екстравагантних вчинків. Краще постараєтесь впоратися з дрібними проблемами. На вихідні війдіть на природу, вам це зараз необхідно. Сприятливий день — четвер, несприятливий — вівторок.

ВОДОЛІЙ. Ви можете вплинути на своє майбутнє силою власної думки. Тож варто подбати, щоб ваше мислення було позитивне. Не будьте надто вперти — і ви уникнете конфліктної ситуації. У вихідні приймайте відповідальні рішення. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — субота.

РИБИ. Слухний час для вирішення складних питань. Нові події, які відбудуться на роботі, відкриють перспективи кар'єрного росту. Не прагніть бути строгими батьками, не критикуйте своїх дітей, а м'яко вказуйте на недоліки. У вихідні приймайте запрошення старих друзів, для вас важливе спілкування з ними. Сприятливий день — понеділок, несприятливий — середа.

СУБОТА, 1 ВЕРЕСНЯ

1+1	K-1
19:00 Х-Фактор	06:30 «TOP SHOP»
21:50 Т/с «Здамо будиночок біля моря»	07:40 «TOP Абетка»
ІСТВ	07:50 «Чи знаєте ви, що...»
05:25 Скарб нації	08:15 «Орел і Решка. Шопінг»
05:30 Еврика!	10:10 «Ухти show»

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

«Українське сало завжди в моді!»

Воно давно стало «родзинкою» нашої національної кухні, продуктом № 1 у будні (бо ж і в дорозі сало не важке, і на перекус згодиться не лише косареві), та й на святковому столі без закусок із нього не обходиться. А що вже народ про нього у прислів'ях і приказках згадує! Тож нехай вас ніхто не частує дубовим салом і не заливає його за шкуру, а дай Бог їсти сало, щоб аж по бороді текло!

Фото dug.in.ua.

КЛАСИЧНЕ СОЛЕНЕ

Це найпростіший спосіб приготування. Головне – експериментуючи, підібрати «свій» букет прянощів

Інгредієнти: сало, сіль, суміш спецій (чорний перець, червоний перець, хмелі-сунелі, часник, кріп, лавровий лист, майоран тощо).

Приготування. Сало ріжемо на шматки завдовжки 10–15 і завтовшки 4–6 см. Натираємо кожен сіллю, а зверху густо посыпамо сумішшю приправ. Посуд, у якому зберігатимемо продукт, поки просоліє, також обробляємо спеціями. Складаємо сало в ємність, накриваємо кришкою і ставимо в холодильник на 3–4 дні. Наприкінці цього терміну зніміть пробу: якщо смачне, то зішкрабіть залишки солі ножем і, загорнувши в чистий папір, зберігайте в холодильнику. Якщо ж йому «чогось не вистачає», залиште маринуватися ще на деякий час.

Фото receptveka.ru.

ПО-ЗАКАРПАТСЬКИ

Із цим рецептот тряба поморочитися, але воно того варте

Інгредієнти: сало, сіль, часник, чорний мелений перець, паприка, гострий червоний перець.

Приготування. Шматки сала приблизно 7x15 см добре обвалити в солі і поставити в холодильник. Через 3–4 доби зішкрабіть ножем сіль, знову засолити і витримати 3–4 доби. Повторити таку процедуру 3–4 рази. Після останнього засолювання залишити сало на 3 тижні, знову видалити сіль і натерти шматки з усіх боків сумішшю подрібненого часнику, чорного перцю та паприки (1x1x1), загорнути в харчову фольгу і покласти в холодильник. Через добу можна споживати. Любителі гостренського можуть додати до паприки пекучого червоного перцю.

Фото bdzhola.com.

ПРЯНЕ

Це не просто сало – це шедевр! Хоч рецепт дуже простий

Інгредієнти: 1 кг свіжого сала, сіль, 2–3 ст. л. гострої аджики, 4 ст. л. зерен гірчиці, 1 скл. журавлині або брусниці, 1 головка часнику.

Приготування. Перші кроки звичні – як і для інших рецептів: обшкrebti сало, порізати чималими шматками, зробити надріз і покладати в них очищені й покраїні на скібочки зубці часнику, щедро натерти сіллю. Гостру аджiku змішати із трошки розім'ятою гірчицею. Цію сумішшю добре обмастити шматки сала, щільно укласти їх у контейнер, пересипаючи ягодами. Посудину закрити і настоювати в холодильнику протягом 5 діб.

Фото vriizo.com.

ЗЕЛЕНЕ

Здивувати рідних не тільки смачною, а й корисною і незвичною на вигляд закускою допоможе черемша, яка, крім аромату, надасть намазці із сала ще й красивого забарвлення

Фото jisty.com.ua.

Інгредієнти: сало, сіль, перець, кріп, петрушка, черемша, мелений чорний перець.

Приготування. Свіже сало покраяти невеликими шматками, посолити, поперчiti і дати постояти 30–40 хвилин при кімнатній температурі. Кріп, петрушку та черемшу посісти, зубці часнику розрізати на кілька частин. Сало, зелень і часник змолоти у блендері до консистенції зеленого пюре, додати дрібку меленого перцю, вимішати. Намастити на свіжий хліб або на тости.

РУЛЕТ

Чудова закуска, на яку згодиться тонке сало

Фото jisty.com.ua.

Інгредієнти: сало, сіль, часник, чорний мелений перець, подрібнене лаврове листя, поліетиленові пакети.

Приготування. Тонке сало з м'ясним прошарком посолити, намастити товченим часником, перцем і подрібненим лавровим листям. Загорнути в тугий рулет, зв'язати міцною ниткою або пекарським шпагатом. Покласти рулет у поліетиленовий пакет, вилустити повітря і щільно зав'язати. Потім – у ще один пакет, а той у наступний – тобто всього знадобиться три пакети. Помістити пакет у кастрюлю з холодною водою, довести до кипіння, накрити кришкою і варити на мінімальному вогні упродовж 3 годин. Вийняти, охолодити в пакетах, а тоді покласти на 2–3 години в морозильну камеру.

ЯК ВИБРАТИ ХОРОШЕ?

- Старе сало має сірий чи жовтуватий відтінок. Свіже ж – блідо-рожеве або біле.

Зверніть увагу на запах: він повинен бути злегка солодкуватим. Якщо трохи пахне димом – ще краще: значить, свиню смалили.

- Добре сало завтовшки не більше 2,5–3,5 см.
- Шкірка має бути жовтуватого відтінку, без щетини.

- Проткніть його сірником чи зубочисткою: якщо паличка без проблем входить у нього – воно свіже.

- Помацайте на дотик. Поверхня не повинна бути ні липкою, ні слизькою. Якщо ви пробували всі методи і не виявили недоліків – сміливо купуйте і їжте на здоров'я!

ВАРЕНЕ В ЦИБУЛІННІ

Сало дуже ніжне, тане в роті і має легкий відтінок копченості

Фото cookorama.net.

Інгредієнти: 1 кг сала, 150 г солі, велика пригорща лушпиння цибулі, 1 ст. л. цукру (без чубка), 1 ч. л. паприки, 2 лаврові листки, по 5–6 горошин чорного і духмяного перцю, 1 л води, 2 великі головки часнику.

Приготування. Сало помити, порізати на 3–4 шматки, цибулю почистити. В баняк покласти сало, сіль, цукор, паприку, лавровий лист, перці і цибулиння, залити водою і варити 1 годину. Залишити в цьому розсолі сало на добу. Потім витягти з розсолу, натерти розчавленим часником, покласти в пакет на 1,5 год. при кімнатній температурі. Витягти із пакета, замотати у фольгу і залишити в морозилці на 3–5 днів. Перед споживанням вийняти з морозилки і дати салу відійти (щоб розм'якло і не кришилось при нарізанні).

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Людина одомашнила свиню близько 10 тисяч років до н. е. в Центральній Азії, звідти тварина потрапила в Китай, а потім у Європу й Африку.
- Сало має калорійність від 720 до 902 ккал на 100 г, при цьому зовсім не містить вуглеводів. Вживати його просто необхідно людям, які важко працюють або проживають у холодних регіонах.
- Залежно від способу приготування продукт має різні назви: шварки – смажені шматочки сала; смалець – топлене; шпик – підшкірне, яке піддавалося солінню чи копченю; грудинка – сало з прожилками м'яса (інша назва, запозичена в англійців, – бекон).
- Натираючи сало сіллю, переборщити неможливо – воно не вbere в себе більше, ніж треба.
- Італійці вважають батьківщиною цього продукту харчування свою країну. Там його називають «лардо», заготовляють у місцевості Тоскана, засолюючи з розміром.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

На картині «Три ведмеді»... аж четверо клишоногих!

Гравець «Що? Де? Коли?» Ельман Талибов зобразив знаменитий «Ранок у сосновому лісі» у вигляді сузір'я Велика Ведмедиця

Грицько ГАРБУЗ

Але спочатку повторимо запитання, відповідь на яке почали обговорювати.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 32 (2018)

Один популярний знавець схематично (**дивіться малюнок**) зобразив всесвітньо відому картину авторства двох кумів. Це **полотно ми й заховали**. Назвіть точну його першопочаткову назву, бо часто зустрічається і друга, проме в ній — явна арифметична поширення.

Що за картину ми заховали в гарбузі?

Тепер упізнали? Бачите, насправді нічого складного в цьому запитанні не було. Хоча правильну відповідь «**Ранок у сосновому лісі**» (інша назва картини з арифметичною помилкою — «Три ведмеді») надіслало лише 12 наших учасників. Проте після жеребкування, яке провів **легендарний Данило Андрійович Поштарук** (директор і художній керівник Волинського академічного обласного театру ляльок, заслужений діяч мистецтв України, заслужений діяч культури Польщі), ми дізналися, що географія нашого конкурсу розширилась, адже вперше маємо переможця аж із Черкаської області. Це **пані Алла Мушкевич із міста Умань** («Вашу газету читаю лише з липня. І вона мені одразу сподобалася. Засікалась і «Гарбузом із секретом».

Зізнаюсь, знайти відповідь мені допоміг добрий друг на ім'я Google, хоча про цю картину знала ще зі школи! Вона отримає 100 гривень призових разом із Надією Сірук із села Войнин Локачинського району Волинської області («Велику Ведмедицю я одразу побачила і маленькі навколо неї... А ось далі допомогла з відповідю внучка Віка, яка навчається на художника-дизайнера у Володимир-Волинському педагогічному коледжі. Тепер я знаю, що природу малював Шишкін, а ось ведмедів — його кум Савицький»). Молодці! Переможців просимо надіслати на адресу редакції копії першої і другої сторінок паспорта, а також ідентифікаційного коду.

А нам час оголошувати нове завдання.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 35 (2018)

«Піди та скажи своїй дочці: нехай вона прийде до мене в гості, та так, щоб ні шила, ні іхала; ні боса, ні взута; ні з гостинцем, ні без гостинця...» Пригадуєте українську народну казку «Мудра дівчинка»?

Предмет, який захованій у гарбузі, теж виконує таку подвійну функцію: народився як бракований, а насправді — небракований, водночас і тримає — й не тримає, буває квадратним і округливим... При цьому інформує, учить, нараджує, попереєдає, і, на відміну від свого побратима, й мухи не образить...

З'явився він після невдалого експерименту. Тому й деякий час залишався без потреби. Аж поки про нього не загадав один із колег автора невдалого винаходу, коли довго не зміг знайти потрібних текстів під час співу в церковному хорі.

Звісно, сьогодні його часто вже може замінити ваш смартфон чи комп'ютер, щоправда, в магазинах, школах, бібліотеках, на столах секретарів, у домашніх ваннах і туалетах він ще довго буде в нагоді.

Що за предмет ми заховали в гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 4 вересня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «М'яч», «Три ведмеді», «Марина Бойко»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох. А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найскрасівше опишеть, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!

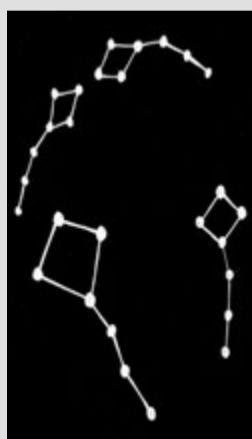
● ЦЕ ЦІКАВО!

Чому не дорахувалися одного «Михасика»?

Картину «Ранок у сосновому лісі» (1889) створило двоє російських художників-кумів: Іван Шишкін зобразив навколо лісу природу, а Костянтин Савицький, зауваживши, що полотно не вистачає динаміки, додав ведмедів

Проте колекціонер Павло Третьяков стер підпис пана Савицького, оскільки вважав, що ідея і стиль написання твору все ж належала Шишкіну. Нині картина зберігається у Третьяковській галереї.

У сімдесятіх роках XIX століття підприємливі німці Ейнем і Гейс побудували в Москві кондитерську фабрику, яка випускала дуже якісні цукерки і печиво. Щоб збільшити збиток, придумали рекламну фішку: на фантиках друкувати репродукції росій-

ських картин, а на звороті — короткі відомості про полотна. За легендою, на обертці могло поміститися лише три ведмеді. Тому за аналогією з цукерковими фантиками назва «Три

ведмеді» закріпилась і за картиною Шишкіна-Савицького. Хоча насправді тварин там чотири: мати-ведмедиця, ведмежа-нінічка і двоє маленьких клишоногих (на фото).

Усміхніться!

:)) :)) :))

— Куме, ходімо на пиво!

— Ви йдіть, а я пізніше підійду.

— Та я без вас не можу!

— Чому?

— У мене грошей нема...

:)) :))

Директор — секретарці:

— Терміново збери всіх на нараду!

— Через селектор?

— Ні, через «Фейсбук» — так швидше буде...

:)) :)) :))

Блондинка блондинці:

— Я нарешті склаша пазли!!!

— Скільки часу затратила?

— 2 роки!

— Так довго?!

— Зовсім недовго! На коробці написано: «Від 3 до 6 років».

:)) :))

— Алло! Привіт! Любий, ти де?

— Я вдома, спати лягу... А ти що робиш?

— А я в тебе за спину в барі за столиком сиджу...

:)) :))

— Тату, я дівчина, а не посудомийка!

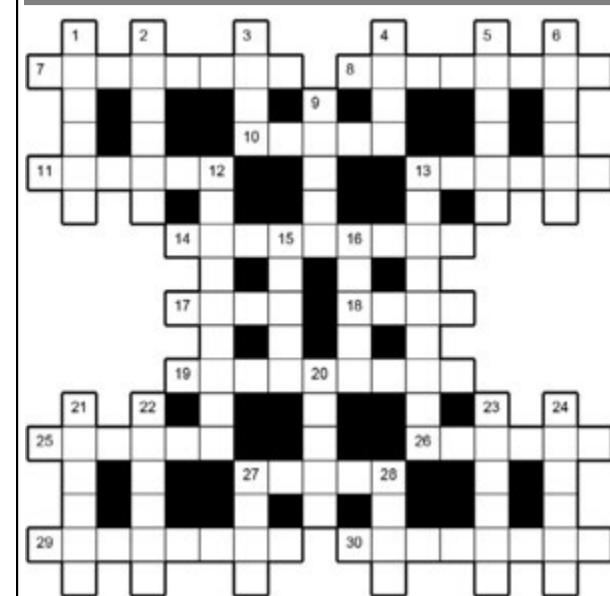
— Та що ти кажеш? У такому разі я тато, а не банкомат!

:)) :))

— Ти чув, що Василь став власником нерухомості?

— Знаю, він мені теж скаржився, що вночі колеса з машини зняли...

КРОСВОРД

По горизонталі: 5. Природне явище на воді. 7. Сумка офіцера. 8. Те саме, що й ворожіння. 9. Багатомісна кінна карета. 10. Головна тварина Біловезької пущі. 12. Історично сформована спільність людей. 14. Сплав з алюмінію, нікелю, заліза. 18. У цирку — клунський номер. 19. Перелік розділів книги. 20. Архітектурна деталь парашута. 21. Сторона шеренги. 22. Частина шляху, дистанції. 25. Одна з головних богинь Стародавнього Єгипту. 28. Паливо в металургії. 30. Ручна дорожня сумка. 31. Вид зимового багатоборства. 32. Домашній птах із родини пазаців. 33. Самець у бджолиній сім'ї.

По вертикали: 1. Воластій лелека. 2. Пристрій, призначений для швидкого підкарювання плоских шматочків хліба. 3. Хвороба горла. 4. Кочовий араб. 6. Найменша кількість світла. 7. Зернова культура. 11. Інструмент кобзаря. 13. Столиця Кенії. 15. Український композитор, автор музики гіму «Молитва за Україну». 16. Тріохелектродна електронна лампа. 17. Кучерява рослина, що входить до складу пива. 23. Частина дихальних шляхів людини. 24. І гамадрил, і бабуїн. 26. Хвороба злакових культур. 27. Видаткова частина в бухгалтерському обліку. 28. Сторони прямокутного трикутника. 29. Ручний ткацький верстат.

Склад Микола ДЕНІСЮК, с. Щитинська Воля Ратнівського району.

Відповіді — у наступному номері

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 16 СЕРПНЯ

По горизонталі: 7. Коленкор. 8. Магеллан. 10. Таран. 11. Гурток. 13. Верста. 14. Костопіль. 17. Торр. 18. Герб. 19. Переяслав. 25. Камера. 26. Акація. 27. Тонна. 29. Нестайко. 30. Пілігрим.

По вертикали: 1. Борсук. 2. Лещата. 3. Порт. 4. Баян. 5. Алгеро. 6. Мачете. 9. Прадо. 12. Кровотеча. 13. Валеріана. 15. Турне. 16. Легас. 20. Ярина. 21. Паштет. 22. Мечеть. 23. «Малага». 24. Вітчим. 27. Така. 28. Арія.

SUDOKU

Правила не складні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових.

Склад Леонід Манчинський.

8	5		1	7				
6			3		5			
5				1				8
	6	8				2	3	
6	8					2		
7					6			
8		2				4		
4	3			5	8			

Відповіді на кросворд SUDOKU, опублікований 16 серпня

Відповіді — у наступному номері «Цікавої газети»

9	4	1	2	5	8	7	6	3
6	2	5	1	3	7	4	8	9
7	8	3	4	6	9	2	1	5
8	7	9	5	1	4	3	2	6

● ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Заслужена нагорода — звання «Народний герой України».

З російських заробітків Максим Архета потрапив на Майдан, а звідти — добровольцем в АТО.

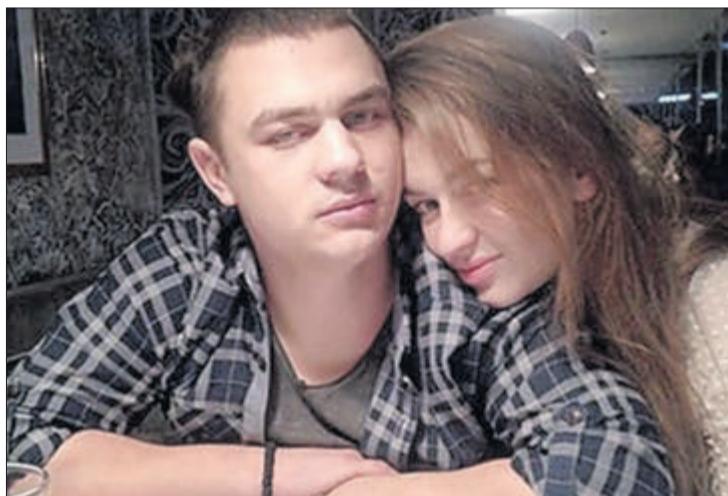
У них замість романтичної вечеїри при свічках були вогні ворожих куль...

Максим Архета з Вінниччини та Андріана Сусак із Косівщини геройчно пройшли чимало гарячих точок АТО. Завжди удвох, а згодом навіть утром — бо до п'ятого місяця вагітності жінка не випускала з рук зброї. На війні пліч-о-пліч із перших днів, а отже, і з поля бою — тільки разом. Таким був ультиматум Андріани, а Максим знов: не підкоритися волі коханої — їхній син народжується в окопах

Мирoslava KOZЮПА

Молоді люди познайомилися в штурмовому батальйоні «Айдар», що коли той формувався. Андріана прийшла сюди просто з Майдану, покинувши престижну і перспективну роботу в столиці. Інакше не могла — бо ще з дитинства знала історії про боротьбу вояків УПА, яким допомагала її бабуся, за що аж на 20 років була вислана до Сибіру.

Хоч офіційно Андріана числилася швачкою, спочатку вела документацію у військовій частині, поряд із якою стояв батальйон, навчилася влучно стріляти з будь-якої зброї і зрозуміла: вона просто не може перебирати нудні папірці. Особливо тяжко було спілкуватися з родичами полонених, які телефонували і благали сказати, чи живий їхній син, чоловік, брат... Остаточно вирішила змінити діяльність після дзвінка згорьованого батька. Його сина сепаратисти замордували в полоні, а фото закатованого тіла надіслали рідним. Він попросив: «Коли відправлятимете тіло додому, одягніть йому на ноги шкарпеточки». Тенденція дівчина відмовилася працювати у штабі — закрила обличчя балаклавою і пішла з чоловіками звільнити місто Щастя. Там і стала «Малишом», щоб і стать важче було ідентифікувати, і витончені форми пояс-

Максим та Андріана почувалися щасливими навіть коли спали у бліндажах на ліжку з піддонів.

Надзвичайно тяжко було збирати понівечені тіла побратимів. «Аби знати, чи це ноги від одного тіла, мусили їх міряти», — пригадує Андріана жахіття війни.

нити. Не раз із поля бою витягала кремезних бійців, утрічі більших за себе. Та завжди позиціонувала себе відчайдушним воїном. Тож від жодної роботи не відмовлялася. Надзвичайно тяжко було збирати понівечені тіла побратимів. «Аби знати, чи це ноги від одного тіла, мусили їх міряти», — пригадує Андріана жахіття війни.

Тим часом Максим постійно був поряд, тільки нікак не міг наражитися заговорити з красунею із глибоким і загадковим поглядом. Але якось поборов свою ніяківість і підійшов до Андріани. Після цього завжди був поряд. Його залицяння були вишуканими — пригощав першими стиглими полуницями, дарував солодощі, готовив каву... Якось «Малиш» пішла у розвідку — вирушили на світанку, а повернулися опівночі, здолавши 28 кілометрів, йшли в надзвичайну спеку мінними полями. Їхня зустріч була неймовірною: коханий засипав кімнату пелюстками квітів і відкоркував пляшку шампанського, яку знайшли в одній із підбитих

ворожих машин під час бойової операції.

Були моменти, коли пара могла і посваритися — найчастіше... просто на полі бою. «Андріана трохи неслухняна. Рвалася в бій, хай там що, — розповідає Максим. — Кажу їй у моменти небезпеки: «Біжі негайно в бліндаж!», а на тоність завжди чую одне й те же: «А чого я? Давай спочатку ти!»

Якось молодий чоловік повідомив мамі, що закохався. Звістка неабияк порадувала жінку: нарешті дитина спам'ятається і повернеться з тієї клятої війни! Та, як з'ясувалося, майбутня невістка виявилася... не менш заповзтим воїном. Не зовсім вдалим сюрпризом, на який сподівалася пара, стала і перша зустріч нареченої з батьками Андріани. Закохані вирішили приїхати до них на Святвечір — якраз тоді тато відзначав день народження. Та коли родина сиділа за столом і в хату зайшов чоловік у камуфляжі, іменинник, не помітивши в його руках торта, склонився за серце — подумав, що то принес-

ли трагічну звістку з фронту. Під час одного з боїв Максим отримав важке поранення — п'ять осколків і досі в його тілі. Коли Андріана приїхала до нього в госпіталь — не міг упізнати кохану кілька хвилин: звик бачити її в камуфляжі, а в червоній сукні, на підборах, із зачіскою — було незвично.

Попри жахливі реалії війни, історія Максима й Андріани не менш романтична, ніж у мирному житті. У них не було довгих залишень, а лише тривожні моменти розлуки під час жорстоких сутінок із ворогом і гарячі поцілунки в міті повернення живими і неушкодженими зі складних завдань. У них загублені «сепарами» дрібнички — замість дорогих подарунків, а замість вечеїри при свічках — вогні ворожих куль, не прогулянки під дощем — перечікування, поки вщухнуть обстріли «Градів» і завжди поряд не заздрісники, а вірні друзі, які завжди прикриють. А найсильніші обійми — коли доводилося рятувати «трьохсотих», і багато-багато спільніх гірких сліз. Саме тому відмовилися від гучного весільного «Гірко!» — лише скромне вінчання у 2015-му. «У нас щодня — день пам'яті про котрогось із загиблих побратимів», — зізнаються.

Коли Андріана завагітніла, ще п'ять місяців залишалася на передовій. Зінається, тоді постійно хотілося їсти, особливо — м'яса й овочів. Побратими виділяли їй найсмачніше — смажену картоплю і жартували, що викопають сімейний бліндаж та облаштують там дитяче ліжечко. Чоловік змущений був демобілізуватися разом із дружиною, яка відмовлялася одна залишати зону бойових дій. Коли народився синочок, екс-айдарівець підписав контракт на службу в морській піхоті, але на фронт більше не потрапив.

Сімейна пара живе на Прикарпатті. Цьогоріч влада виділила їм квартиру, сподіваючись до кінця року оселитися в новому гніздечку. Щастя знайти одне одного і по-справжньому кохати Максиму та Андріані подарувала війна.

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

Три Миколаї в долі Магди

Вона не розуміла, чому її речі перекочували зі спальні до вітальні. Усе було розкидане на дивані, стільцях

Ольга ЧОРНА

— Павле, ти що, затіяв генеральне прибирання в шафі-купе? — запитала чоловіка.

— Відтепер це твоя кімната. А спальні — моя. До речі, я замок вставив у її двері. Зі мною тут буде жити моя... м-м-м... майбутня дружина.

— Жартуєш? Хіба ж ми розлучені?

— Вважай, що так. Справа за документами.

Магда почувалася наче громом прибита. Не помічала, щоб Павло ходив «наліво». Бувало, затримувався з товаришами «на пиві». На риболовлю їздив. Але щоб до коханки вчащав...

— Чоловіче, нам уже по п'ятдесяти. Діти одруженні. Хіба для тебе нічого не варти прожиті разом три десятиліття? І як ми будемо з твоєю новою... квартиру ділити? А кухню? Ти це уявляєш?

— Її звати Мар'яна. А щодо кухні... Почергово будете готувати.

— Схаменися, Павле. Що діти подумають? Родина? Сусіди?

— Хай кожен на себе дивиться. І ще: Мар'яна перебереться сюди завтра-післязавтра.

— А може, ти до неї жити пішов би?

Краще бути вдовою, аніж зрадженою в мої роки. Додому йти не хочеться. І світ не мiliй...

— У неї немає... Словом, це тебе не обходить.

...Магда була татовою донею. Він дав їй це ім'я. Наказував двом старшим синам любити і пильнувати молодшу сестричку. Різниці між дітьми не робив, проте до дочки ставився з особливою ніжністю. Усі вважали Миколу, Магдиного батька, суворим, але таким він був лише з вигляду.

Якби він був живий, щось би порадив. Або, як колись у дитинстві, погладив би по голові важкою, натрудженою рукою. І звично сказав би:

— Я завжди буду захищати тебе, доцю. Недарма ж народився у день святого Миколая. То я і батько твій, і ангел-охоронець.

...Мар'яна виявилась значно молодішою за Магду. І доволі нахабною. Крім особистих речей, нічого не мала, тож одразу поділила кухонне начиння, встановила «графік» прибирання та інші правила. Магда почувалася у власній квартирі приниженою і заївою.

Часто навідувалася на батькову могилу. Розповідала про те, що сталося в її сім'ї. Як тяжко сприйняла новину мама. Здавалося, легшло, коли на цвинтарі виговориться і виплачується...

— Таточку, ангеле мій охоронцю, як далі жити? — запитувала в батькові душі, яка, мабуть, зітхала на небесах. — Краще бути вдовою, аніж зрадженою в мої роки. Додому йти не хочеться. І світ не мiliй...

Одного разу, коли Магда поверталася з цвинтаря, почалася гроза. Дощлив, наче небо розверзлося. А в ней — ні парасолі, ні светра. Вимокла.

Закінчення на с. 11 »